

หลักการและเกณฑ์กำหนด สำหรับการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน ตามกรอบ RSPO

รวมถึงตัวชี้วัด และ แนวปฏิบัติ ตุลาคม 2550

หลักการและเกณฑ์กำหนดสำหรับการผลิตน้ำมันปาลุ่มอย่างยั่งยืน

บทนำ

การผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยการบริหารจัดการและปฏิบัติที่เป็นไปตามกฎหมาย มีความ เจริญเติบโตหรือพัฒนาได้เชิงเศรษฐกิจ มีความเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและเป็นประโยชน์ต่อสังคม การ ดำเนินการดังกล่าวนี้จะได้รับโดยผ่านการประยุกต์ใช้หลักการและเกณฑ์กำหนดผนวกเข้ากับตัวชี้วัดและแนว ปฏิบัติ ซึ่งจะได้กล่าวในลำดับต่อไป

เกณฑ์การพิจารณาและแนวปฏิบัติเหล่านี้ได้นำมาใช้เป็นแผนปฏิบัติการนำร่องในระยะแรกจนถึงเดือน พฤศจิกายน 2550 และได้มีการทบทวนเมื่อสิ้นสุดแผนนำร่องดังกล่าว วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการนำร่อง เพื่อทดสอบหลักการและเกณฑ์การพิจารณาในภาคสนามและนำมาปรับปรุงแนวปฏิบัติให้เหมาะสมมากขึ้น การพัฒนาแนวปฏิบัติที่มีรายละเอียดยิ่งขึ้นของลักษณะสำคัญๆสำหรับหลักการและเกณฑ์การพิจารณาที่จะใช้ ปฏิบัติโดยเกษตรกรรายย่อยยังคงคำเนินการต่อไป ในระยะเริ่มต้นของแผนนำร่องได้ยกร่างการตีความใน ระดับประเทศไว้ด้วย

เอกสารนี้ได้มีการกำหนดตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติในแต่ละเกณฑ์กำหนด ทั้งนี้ตัวชี้วัด คือ การดำเนินการหรือ หลักฐานที่สามารถตรวจสอบหรือแสดงได้ว่าได้ปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนด ส่วนแนวปฏิบัติประกอบด้วย คำอธิบายที่มีประโยชน์ในการช่วยผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงสกัดน้ำมันปาล์ม และผู้ตรวจสอบได้เข้าใจว่า เกณฑ์การพิจารณาหมายถึงอะไรในทางปฏิบัติรวมถึงในบางกรณี แนวปฏิบัติเฉพาะในการตีความของประเทศ ตีความของประเทศงองเกณฑ์กำหนดเพื่อการนำไปใช้โดยเกษตรกรรายย่อย

ภายใน 5 ปีจะมีการทบทวนเอกสารทั้งหมดใหม่ โดยในระหว่างนั้น คณะกรรมการบริหารอาจจะพิจารณาแก้ไข เฉพาะบางส่วนไปก่อน

คณะทำงานว่าด้วยเกณฑ์กำหนด RSPO(CWG) ให้แนวปฏิบัติต่อคณะกรรมการบริหาร ให้เร่งคำเนินการจัดตั้ง คณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในส่วนที่มีความ

RSPO Roundtable on Sustainable Palm Oil

เกี่ยวข้องกับน้ำมันปาล์ม ทั้งนี้อาจจะรวมถึงการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์การพิจารณาตัวชี้วัด และแนว ปฏิบัติของ RSPO ให้ดีขึ้น ซึ่งควรมีการทบทวนภายในระยะเวลาหนึ่งปีหลังจากได้นำมาใช้ คณะทำงานว่าด้วย เกณฑ์การพิจารณา(CWG)ได้เสนอแนะให้คณะทำงานดังกล่าว การคัดเลือกคณะทำงานๆชุดนี้ควรประกอบด้วย ผู้แทนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างมีสมดุลและแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคที่มีความรู้เฉพาะในสาขานั้นๆ เข้าร่วมเป็นคณะทำงานดังกล่าวด้วย คณะทำงานนี้ควรพัฒนายกร่างเอกสารภายใน 6 เดือน ซึ่งรวมถึงการรับฟัง ความคิดเห็นจากสาธารณชน ก่อนที่จะนำส่งด้นฉบับที่แก้ไขไปยังคณะกรรมการบริหารคณะทำงานว่าด้วย เกณฑ์กำหนด RSPO ได้รับทราบว่า RSPO ได้แสดงเจตจำนงในเดือน มีนาคม 2549 ว่าจะริเริ่มโครงการเพื่อ สำรวจทางเลือกที่ปลอดภัย และคุ้มทุนที่จะใช้ทดแทนสารเคมีประเภท เล และ เห ซึ่งจำแนกโดยองค์การอนามัย โลก หรือตามรายการของอนุสัญญาสด็อคโฮล์ม หรืออนุสัญญารอตเตอร์ดัม และสารพาราควอร์ท ผลการศึกษา ใต้จัดเรียบเรียงและรายงานในเดือน พฤศจิกายน 2550 คณะทำงานว่าด้วยเกณฑ์กำหนด RSPO ได้บันทึกว่าโครงการยังไม่ได้เริ่มต้น และขอให้มีการแจ้งสถานะอย่างเร่งด่วน เพื่อให้โครงการนี้ได้มีการมอบหมายให้ ดำเนินการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปใด้ และให้ดำเนินการเสร็จสิ้น ไม่ช้ากว่าเดือนพฤศจิกายน 2551

หลักการและเกณฑ์กำหนดสำหรับการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืน

หลักการข้อที่ 1: ความมุ่งมั่นให้เกิดความโปร่งใส

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ
เกณฑ์กำหนด 1.1 ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ ผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม จัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์กำหนด ของ RSPO อย่างเพียงพอ ให้กับผู้ที่มีส่วนได้ ส่วนเสียอื่นๆในประเด็นสิ่งแวดล้อม สังคม และ กฎหมาย โดยใช้ภาษา และ รูปแบบที่ เหมาะสม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจได้อย่างจริงจัง	ตัวชี้วัด บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการร้องขอและ คำตอบจะต้องมีการเก็บรักษาไว้ แนวปฏิบัติ ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ ผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม จะต้องตอบสนองต่อ การร้องขอข้อมูลของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรวดเร็ว และสร้างสรรค์ ดูเกณฑ์ข้อ 1.2 เรื่องข้อกำหนดเกี่ยวกับเอกสารที่จัดไว้สำหรับสาธารณะ ดูเกณฑ์ข้อ 6.2 เรื่องการปรึกษาหารือ
เกณฑ์กำหนด 1.2เอกสารค้านการบริหารจัดการต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ ยกเว้น เอกสารที่เป็นความถับทางการค้า หรือ เอกสารที่หากเปิดเผยแล้วอาจส่งผลกระทบเชิง ลบต่อสิ่งแวดล้อม หรือสังคม	 ตัวชี้วัด เอกสารการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ กฎหมาย ตามเกณฑ์กำหนดของ RSPO เอกสารจะต้องจัดไว้พร้อมเปิดเผยต่อสาธารณะ โดยรวมถึงเอกสารดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย เอกสารสิทธิที่ดิน / สิทธิในการใช้ที่ดิน (เกณฑ์ข้อ 2.2) แผนด้านสุขภาพและ ความปลอดภัย (เกณฑ์ข้อ 4.7)

- แผน และ การประเมินผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวคล้อม และสังคม (เกณฑ์ข้อ 5.1, 6.1, 7.1, 7.3)
- แผนป้องกันภาวะมลพิษ (เกณฑ์ข้อ 5.6)
- รายละเอียดของข้อร้องเรียนและความไม่พอใจ (เกณฑ์ข้อ 6.3)
- ขั้นตอนและวิธีการคำเนินการเจรจาต่อรอง (เกณฑ์ข้อ 6.4)
- แผนการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (เกณฑ์ข้อ 8.1)

แนวปฏิบัติ

ตัวอย่างของข้อมูลความลับทางการค้ารวมถึง ข้อมูลสถานะการเงิน เช่นต้นทุนและ รายได้ และรายละเอียดที่เกี่ยวกับลูกค้า และ/หรือ ซัพพลายเออร์ ข้อมูลที่มีผลกระทบ ต่อความเป็นส่วนตัวของบุคคล ควรจะเป็นความลับด้วย

ตัวอย่าง ข้อมูลเมื่อมีการเปิดเผยอาจเกิดผลลัพธ์เชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม หรือ สังคม รวมถึงข้อมูลแหล่งสายพันธุ์หายาก ซึ่งการเปิดเผยนี้อาจนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล่า หรือจับเพื่อการค้า หรือสถานที่เคารพสักการะบูชา ซึ่งชุมชนปรารถนารักษาไว้เป็น ส่วนของชุมชน

ในการตีความของประเทศ ควรพิจารณาวิธีการปกป้องความเป็นส่วนตัว รวมถึง ข้อกำหนดทางกฎหมายใดๆ

หลักการข้อที่ 2: ความร่วมมือการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบ

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ
เกณฑ์กำหนด 2.1 มีการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆทั้งในระดับท้องถิ่น	ตัวชี้วัด
ระดับประเทศ และกฎหมายและกฎระเบียบระหว่างประเทศที่ได้มีการให้สัตยาบันแล้ว	 หลักฐานการปฏิบัติตาม ข้อกำหนดของกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
	• ระบบเอกสาร ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับข้อกำหนดของ
	กฎหมาย
	 กลไกติดตามว่าได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบจริง
	 ระบบติดตามการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดในกฎหมาย
	ระบบที่ใช้ควรมีความเหมาะสมกับขนาดขององค์กร
	แนวปฏิบัติ
	การปฎิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมาย เป็นข้อกำหนดพื้นฐานที่ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันทุกราย
	ต้องปฎิบัติ ไม่ว่าจะอยู่แหล่งใด หรือมีขนาดเท่าไหร่ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อยที่สุด
	ประกอบด้วยเรื่องกฎระเบียบของสิทธิการครอบครองที่ดิน หรือสิทธิในการใช้ที่ดิน
	แรงงาน การทำการเกษตร (ตัวอย่างเช่น การใช้สารเคมี) สิ่งแวคล้อม (ตัวอย่างเช่น
	กฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า ภาวะมลพิษ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และกฎหมายป่า
	ไม้) การเก็บรักษา การขนส่ง และกระบวนการแปรรูป ทั้งนี้ยังรวมถึงกฎหมายตามข้อ

	ผูกพันตามพันธะกรณีของประเทศภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ หรืออนุสัญญา (ตัวอย่างเช่น อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ CBD) นอกจากนี้ สำหรับ ประเทศที่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับกฎหมายจารีตประเพณีก็ต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย สำหรับผู้ผลิตขนาดเล็ก ควรให้ความสำคัญกับความรู้ความเข้าใจของผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ในเรื่องเกี่ยวกับข้อกำหนดทางกฎหมายหลัก และการปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้น กฎหมายระหว่างประเทศ และอนุสัญญาหลัก อยู่ใน ภาคผนวก 1 สำหรับการตีความของประเทศตีความของประเทศ ควรระบุกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ไว้ รวมทั้งข้อกำหนดสำคัญๆ ในกรณีที่มีข้อกำหนดบางส่วนขัดแย้งและไม่สอดคล้อง กัน ควรระบุประเด็นเหล่านั้นและมีข้อเสนอแนะในการที่จัดการกับประเด็นดังกล่าว
เกณฑ์กำหนด 2.2มีหลักฐานแสดงสิทธิการใช้ที่คิน และไม่ถูกคัดค้านสิทธิโดยชุมชน ท้องถิ่นที่แสดงสิทธิในการใช้ที่คินนั้น	 ตัวชี้วัด เอกสารแสดงสิทธิความเป็นเจ้าของตามกฎหมาย หรือสัญญาเช่า ประวัติการ กรอบครองที่ดิน และการใช้ที่ดินตามจริง หลักฐานแสดงถึงอาณาเขตของที่ดินตามกฎหมายที่มีแนวเขตชัดเจนและมีการ ดูแลรักษาแนวเขตที่ดินนั้น ในกรณีที่มี หรือเคยมีข้อพิพาทที่ดิน ให้จัดหาหลักฐานการพิสูจน์กรรมสิทธิ เพิ่มเติมของการได้มาซึ่งที่ดินตลอดจนการชดเชยอย่างยุติธรรมจากเจ้าของเดิม และผู้ครอบครอง และการชดเชยนี้ได้ตกลงกันอย่างอิสระและได้รับข้อมูล ล่วงหน้าก่อนการขินยอม ปราสจากความขัดแย้งที่สำคัญในที่ดิน เว้นแต่ว่ามีการปฏิบัติตามกระบวนการ

	แก้ไขข้อพิพาท (Conflict resolution) (เกณฑ์ข้อ 6.3 และ 6.4) และเป็นที่ ยอมรับของคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง
	 แนวปฏิบัติ สำหรับความขัดแย้ง หรือกรณีพิพาทใดๆในเรื่องที่ดิน ควรจัดทำแผนที่แบบมี ส่วนร่วมที่แสดงขอบเขตของบริเวณที่มีปัญหา เมื่อมีความขัดแย้งในเงื่อนไขของการใช้ที่ดิน ตามที่แสดงในเอกสารสิทธิ์ ผู้ ปลูกปาล์มน้ำมัน ควรแสดงหลักฐานในการดำเนินงานแก้ปัญหาข้อขัดแย้งกับ คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง จัดทำให้มีกลไกแก้ไขข้อขัดแย้ง (เกณฑ์ข้อ 6.3 และ 6.4) ควรยุติการดำเนินการใดๆ นอกพื้นที่ที่มีสิทธิตามกฎหมาย การตีความของประเทศ ควรระบุสิทธิในการใช้ที่ดินตามจารีต
	ประเพณีหรือข้อพิพาทที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ไว้
เกณฑ์กำหนด 2.3การใช้ที่ดินเพื่อปลูกปาล์มน้ำมัน ต้องไม่ริดรอนสิทธิตามกฎหมาย หรือตามประเพณีนิยมของผู้ใช้ที่ดินรายอื่น อย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการ ยินยอม	 ตัวชี้วัด แผนที่ที่มีมาตราส่วนที่เหมาะสม แสดงขอบเขตที่เป็นสิทธิทางจารีตประเพณี ที่ ได้รับการขอมรับ (เกณฑ์ข้อ 2.3, 7.5 และ 7.6) สำเนาข้อเจรจาตกลง แสดงรายละเอียดกระบวนการตกลงยินขอม (เกณฑ์ข้อ 2.3, 7.5 และ 7.6) แนวปฏิบัติ เมื่อเกิดปัญหาทางกฎหมาย หรือ สิทธิทางจารีตประเพณีเกี่ยวกับที่ดิน ผู้ปลูกต้องแสดงว่า ตนเองเข้าใจในสิทธิเหล่านั้น และจะไม่ถูกข่มขู่คุกคามหรือลิดรอนสิทธิดังกล่าว เกณฑ์

กำหนดนี้ควรพิจารณาร่วมกับเกณฑ์ข้อ 6.4, 7.5 และ 7.6 ในกรณีที่สิทธิจารีตประเพณี ยังไม่ชัดเจน วิธีดีที่สุดคือการทำให้เกิดความชัดเจน โดยการทำแผนที่แบบมีส่วนร่วมกับ ชุมชนข้างเคียงและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เกณฑ์กำหนดนี้ อนุญาตให้มีการขาย และเจรจาหาข้อตกลง เพื่อชดเชยให้แก่ผู้ใช้ที่ดินที่ เสียสิทธิประโยชน์ หรือ สิทธิที่ถูกยกเลิกไป การเจรจาหาข้อตกลงไม่ควรเป็นการขู่ บังคับ และควรเป็นไปด้วยความสมัครใจทั้งก่อนที่จะดำเนินการลงทุนใหม่ หรือ ปฏิบัติการใดๆ และอยู่บนฐานของการเปิดเผยแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ใน รูปแบบและภาษาที่เหมาะสม รวมถึงข้อมูลการประเมินผลกระทบ, ข้อเสนอในการ จัดสรรผลประโยชน์และข้อตกลงทางกฎหมาย ทั้งนั้นชุมชนต้องสามารถสรรหาที่ปรึกษา ทางกฎหมายเมื่อต้องการ ในกรณีที่ต้องมีตัวแทน ชุมชนต้องสามารถเลือกหน่วยงานหรือ ตัวแทนของตนเอง โดยการเลือกตัวแทนนั้นต้องคำเนินการอย่างโปร่งใส และมีการ สื่อสารกับสมาชิกอื่นในชุมชน ทั้งนี้ต้องให้เวลาเพียงพอในการตัดสินใจตามจารีต ประเพณี และอนุญาตให้มีการเจรจาซ้ำได้ เมื่อมีการร้องขอ ข้อตกลงจากการเจรจาด้อง ผูกมัดต่อคู่สัญญาทุกฝ่าย และสามารถมีผลบังคับใช้ในชั้นสาล การทำให้เกิดความชัดเจน ในเรื่องที่ดินเป็นประโยชน์ของคู่กรณีทุกฝ่ายในระยะยาว

การตีความของประเทศตีความของประเทศ ควรมีการระบุปัญหาที่จะมีการพบบ่อยๆไว้ สำหรับความหมายของ "สิทธิทางจารีตประเพณี" ดูจากคำนิยามแนบท้าย

เกณฑ์กำหนด ข้อที่ 3: ความมุ่งมั่นในการทำให้เกิดความมั่นคง (Viability) ทางเศรษฐกิจและการเงินในระยะยาว

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ
เกณฑ์กำหนด 3.1มีแผนการบริหารจัดการที่มีเป้าหมายทำให้เกิดความมั่นคงทาง	ตัวชี้วัด
เศรษฐกิจและการเงินระยะยาว	• เอกสารแผนทางธุรกิจ หรือแผนการบริหารจัดการ(อย่างน้อย 3 ปี)
	• ในกรณีที่เหมาะสม มีแผนงานปลูกทดแทนรายปีที่มีการวางแผนล่วงหน้าไว้
	อย่างน้อย 5 ปี และมีการทบทวนแผนทุกปี
	แนวปฏิบัติ
	แม้ว่าผลกำไรระยะยาวอาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่นอกเหนือการควบคุม
	โดยตรง ผู้บริหารระดับสูงจะต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการทำให้เกิด
	ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินโดยการวางแผนการบริหารจัดการในระยะยาว
	 แผนธุรกิจหรือแผนการบริหารจัดการ อาจประกอบด้วย ความเอาใจใส่ในคุณภาพของต้นกล้าพันธุ์ปาล์มน้ำมัน การประมาณการผลผลิต = แนวโน้มผลผลิตทะลายปาล์มน้ำมันสด (FFB yield trends) อัตราการสกัดน้ำมันของโรงสกัดน้ำมัน= แนวโน้มอัตราการสกัดน้ำมัน (OER trends) ต้นทุนในการผลิต = แนวโน้มต้นทุนการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ต่อตัน การคาดการณ์ราคา ตัวชี้วัดทางการเงิน

	ข้อแนะนำวิธีการคำนวณ แนวโน้มค่าเฉลี่ยข้อนหลัง 3 ปีในช่วงทศวรรษที่ผ่าน มา (แนวโน้มผลผลิตทะลายปาล์มน้ำมันสดควรจะครอบคลุมช่วงผลผลิตต่ำอัน เนื่องจากแผนการปลูกทดแทนครั้งสำคัญๆ) สำหรับระบบการบริหารจัดการของผู้ปลูกรายย่อย อาจแตกต่างจากข้อแนะนำข้างต้น ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันควรมีระบบในการปรับปรุงวิธีปฏิบัติโดยอาศัยข้อมูลและ เทคนิค ใหม่ๆ สำหรับโครงการกับผู้ปลูกรายย่อย (Smallholder scheme) นั้น ฝ่ายบริหาร โครงการควรเป็นผู้ให้ข้อมูลกับสมาชิกเกี่ยวกับเทคนิคสำคัญใหม่ๆ เกณฑ์กำหนดนี้ ไม่ต้องนำมาใช้กับเกษตรกรรายย่อยอิสระ
--	---

หลักการข้อที่ 4: การใช้วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดของผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงงานสกัดน้ำมันปาล่ม

วชี้วัดและแนวปฏิบัติ
ชี้วัด
 การจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับสวนปาล์มน้ำมันขนาดใหญ่ และ โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม กลไกการติดตามการดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างสม่ำเสมอ (ดีความหมายใน is in place = มี (not just about physical) ตอนทำ NI)
<u> </u>

แนวปฏิบัติ

สำหรับวิธีการปฏิบัติงานของเกษตรกรรายย่อยอิสระจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนการ คำเนินการที่ได้จัดทำขึ้นโดยลูกค้า หรือ องค์กรของเกษตรกรรายย่อย สำหรับการตีความของประเทศ ควรพิจารณาหรืออ้างอิงแนวทางปฏิบัติของประเทศ หรือ แนวทางการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด (BMPs)

เกณฑ์กำหนด 4.2มีการปฏิบัติเพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน หรือถ้าเป็นไปได้ ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ให้อยู่ ในระดับที่สามารถเก็บผลผลิตอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

ตัวชี้วัด

- ข้อมูลการใช้ปุ๋ยมีการจัดเก็บบันทึก
- หลักฐานการสุ่มเก็บตัวอย่างเนื้อเยื่อ (ตีความใน NI ใบ) และดินเพื่อติดตาม การเปลี่ยนแปลงของธาตุอาหารเป็นระยะๆ
- กลวิธีการหมุนเวียนธาตุอาหาร [ควรอยู่ใน NI มีกระบวนการนำเศษวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตรกลับไปใช้เพิ่มธาตุอาหารในดิน]

แนวปฏิบัติ

ความอุดมสมบูรณ์ของดินในระยะยาวขึ้นอยู่กับการรักษาโครงสร้างของดิน อินทรีย์วัตถุ ในดิน ธาตุอาหาร และความสมบูรณ์ของจุลินทรีย์ดิน ผู้จัดการต้องมั่นใจว่าได้ ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีที่สุด การจัดการธาตุอาหารอย่างมี ประสิทธิภาพจำต้องคำนึงถึงอายุของต้นปาล์มน้ำมัน และ สภาพของดิน กลวิธีการ หมุนเวียนธาตุอาหารในดินควรรวมถึง ทะลายปาล์มเปล่า (EFB) น้ำเสียจากโรงสกัด น้ำมันปาล์ม (POME) เศษเหลือจากการปลูกทดแทน และผลการใช้ชีวมวลใดๆ เพื่อ ผลิตภัณฑ์พลอยได้ หรือ พลังงาน

	เกษตรกรรายย่อยควรแสดงให้เห็นว่า มีความเข้าใจในเทคนิคในการรักษาความอุดม สมบูรณ์ของดิน และ ได้นำเทคนิคนั้นไปปฏิบัติใช้ การตีความของประเทศนั้น ควรระบุเทคนิคต่างๆที่เหมาะสม
เกณฑ์กำหนด 4.3มีการปฏิบัติที่ลดและควบคุมการชะล้างพังทลายของดิน และการเสื่อม โทรมของดินให้น้อยที่สุด	 ตัวชี้วัด แผนที่บ่งชี้บริเวณที่ดินที่มีความเปราะบาง กลยุทธ์การบริหารจัดการการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ลาดชันที่เกินระดับที่ได้ กำหนดไว้ควรจัดให้มี (ด้องพิจารณาลักษณะเฉพาะของสภาพดิน และ ภูมิอากาศ) แผนงานในการซ่อมบำรุงถนน การหาทางป้องกันการทรุดตัวของดินพรุให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดภายใต้แผนงานการ จัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและมีการบันทึกไว้ กลยุทธบริหารจัดการดินที่มีปัญหาและมีความเปราะบาง (เช่น ดินทราย ดินที่ มีอินทรียวัตถุต่ำ ดินเปรี้ยว ควรจัดทำขึ้น(acid sulfate soil))
	แนวปฏิบัติ เทกนิกในการลดการชะล้างพังทลายของดินเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ควรนำไปใช้ตาม ความเหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงวิธีปฏิบัติ เช่น การกลุมดิน, การหมุนเวียนชีวมวล, การ จัดทำแนวระดับลดหลั่น (terracing) และการฟื้นฟูตามธรรมชาติ (natural regeneration or

	restoration) แทนการปลูกทดแทน เป็นต้น
	สำหรับสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกอยู่บนดินพรุ ควรรักษาระดับน้ำใต้ดินในบริเวณสวน ไว้ที่ระดับ เฉลี่ยที่ 60 ซม. (ภายในช่วงระหว่าง 50 – 75 ซม) ใต้ผิวดิน โดยการจัดทำระบบโครงสร้าง การควบคุมน้ำที่เหมาะสม เช่น ฝาย กระสอบทราย เป็นต้น และที่ประตูน้ำตรงจุด ระบายน้ำหลัก (ดู เกณฑ์ข้อ 4.4 และ 7.4)
	เกษตรกรรายย่อยควรแสดงให้เห็นว่า มีความเข้าใจในเทคนิคการจัดการดิน และได้นำ เทคนิคนั้นไปปฏิบัติใช้
	การตีความของประเทศ ควรอ้างอิงถึงแนวปฏิบัติของประเทศ และระบุวิธีการบริหาร จัดการที่ดีที่สุด และเทคนิคที่เหมาะสมในการคูแลรักษาคุณภาพดินตามสภาพในท้องถิ่น ทั้งนี้รวมถึงแนวปฏิบัติเกี่ยวกับประเภทของดิน และ ระดับวิกฤติต่างๆที่ต้องเข้าดำเนินการ (thresholds) เช่น แนวลาดชันสูงสุดที่จะยอมให้มีการปลูกปาล์มน้ำมันได้
เกณฑ์กำหนด 4.4มีการปฏิบัติในการรักษาระดับและคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน	 ตัวชี้วัด แผนบริหารจัดการน้ำที่นำไปปฏิบัติ การดูแลปกป้องเส้นทางน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึงการดูแลรักษาและฟื้นฟู บริเวณกันชนริมตลิ่งที่เหมาะสม การติดตามตรวจสอบค่า ความต้องการออกซิเจนในการย่อยสลายอินทรีย์

	(BOD) จากน้ำทิ้ง การติดตามตรวจสอบการใช้น้ำต่อทะลายปาล์มสดหนึ่งตันในโรงงานสกัด แนวปฏิบัติ ผู้ปลูก และ ผู้ประกอบการโรงงานสกัด ควรจัดการกับผลกระทบจากการใช้น้ำของตนเอง รวมทั้งผลกระทบของกิจกรรมต่อทรัพยากรแหล่งน้ำในท้องถิ่น แผนงานการจัดการน้ำ อาจรวมถึง การพิจารณาถึงการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการหมุนเวียน น้ำของแหล่งน้ำ (renewability of sources) ทำให้เกิดความมั่นใจว่าการใช้น้ำจะไม่มีผลกระทบด้านลบต่อผู้ใช้น้ำอื่นๆ หลีกเลี่ยงการทำให้เกิดการปนเปื้อนต่อน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน จากการไหลบ่า ของดิน ธาตุอาหาร หรือสารเคมี รวมทั้งการปนเปื้อนจากการจัดการของเสีย ไม่ดีพอ รวมไปถึง POME การบำบัดน้ำเสียจากโรงงานสกัดอย่างเหมาะสม และการติดตามคุณภาพน้ำทิ้ง ที่ปล่อยออกมาอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งควรเป็นไปตามกฎระเบียบของประเทส การตีความของประเทส ควรอ้างอิงถึงแนวปฏิบัติของประเทส หรือวิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุด ตามความเหมาะสม รวมถึงระดับวิกฤจิต่างๆที่ต้องเข้าดำเนินการของข้อกำหนดต่างๆ เช่น ขนาด และตำแหน่งที่ตั้งและวิธีการฟื้นฟูเขตแนวตลิ่งของแหล่งน้ำ หรือระดับปริมาณ การใหลบ่าสูงสุดของน้ำเท่าที่ยอมรับได้
เกณฑ์กำหนด 4.5มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพกับศัตรูพืช โรคพืช วัชพืช	ตัวชี้วัด

และสิ่งมีชีวิตต่างถิ่นที่นำเข้ามา โดยใช้เทคนิคการจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการที่ เหมาะสม (Integrated Pest Management (IPM)

- แผนการจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ (IPM) มีการจัดทำเป็นเอกสารและเป็น ปัจจุบัน
- การติดตามการขยายขอบเขตการดำเนินการจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ รวมถึงการจัดอบรม
- การติดตามค่าของความเป็นพิษของสารกำจัดสัตรูพืช (a.i./LD 50 ต่อตันของ ทะลายปาล์มสด หรือต่อเฮกตาร์) [เก็บไว้เป็น NI - โดยการตรวจวัดปริมาณ ความเข้มข้นที่เป็นพิษของสารกำจัดสัตรูพืช ซึ่งเป็นความเข้มข้นเฉลี่ยที่ทำให้ คนเสียชีวิต 50 คน จากคนทั้งหมด 100 คน]

เกษตรกรรายย่อยไม่ต้องคำเนินการติดตามก่าความเป็นพิษของสารเคมีกำจัดสัตรูพืช เนื่องจากยังมีปัญหาเรื่องความไม่เที่ยงตรงในการวัด

แนวปฏิบัติ

ผู้ปลูกควรใช้เทคนิค IPM ที่เป็นที่ยอมรับร่วมกับวีธีทางเขตกรรม ชีวภาพ วิธีกล หรือวิธี ทางกายภาพ เพื่อให้ใช้สารเคมีน้อยที่สุด

หากเป็นได้ ควรใช้พืชหรือพันธุ์สัตว์ท้องถิ่นในการควบคุมทางชีวภาพ

การตีความของประเทศ ควรจัดให้มีแนวปฏิบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมของ ประเทศนั้น และในกรณีที่จำเป็น ก็จัดทำวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับเกษตรกรรายย่อย

เกณฑ์กำหนด 4.6การใช้สารเคมีทางการเกษตรต้องไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและ สิ่งแวคล้อม รวมถึงไม่ให้มีการใช้สารเคมีกำจัดสัตรูพืชโดยวิธีการเชิงป้องกัน ยกเว้นในกรณีที่ได้ ระบุไว้ในแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดของประเทส หากมีการใช้สารเคมีประเภท1A หรือ1B ตามรายการของ องค์การอนามัยโลก หรือตามรายการของอนุสัญญาสตี่อคโฮล์ม หรืออนุสัญญารอตเตอร์ คัม ผู้ปลูกจะต้องพยายามที่จะหาทางเลือกอื่นแทนการใช้สารเคมีเหล่านี้ รวมทั้งมีบันทึกไว้

ตัวชี้วัด

- การให้เหตุผลในการใช้สารเคมีทางการเกษตรทุกประเภท
- บันทึกการใช้สารเคมีกำจัดสัตรูพืช (รวมถึงสารออกฤทธิ์ พื้นที่ที่ใช้ ปริมาณที่ใช้ต่อ เฮกตาร์ และจำนวนครั้งที่ใช้)
- หลักฐานเป็นเอกสารที่ระบุว่ามีการลด และ/หรือ เลิกใช้สารเคมีในประเภท1A
 หรือ 1B ตามรายการขององค์การอนามัยโลก หรือตามรายการของอนุสัญญา
 สต็อคโฮล์ม หรืออนุสัญญารอตเตอร์ดัม และสารพาราควอท (paraquat)
- การเลือกใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช, วัชพืช, หรือโรคพืชที่ออกฤทธิ์เฉพาะกลุ่มเป้าหมาย และมีผลกระทบน้อยที่สุดต่อพืชและสัตว์นอกกลุ่มเป้าหมาย อย่างไรก็ดี ควรมี มาตรการในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ป้องกันการดื้อยา (เช่น การสลับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่งอกันการดื้อยา (เช่น การสลับการใช้สารเคมี
- ผู้ใช้สารเคมีควรมีความรู้และผ่านการฝึกอบรมเท่าที่จำเป็น การใช้สารเคมีควรเป็นตามที่ ระบุไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์ ด้องมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยที่เหมาะสม และได้นำไปใช้ อีกทั้งคนงานที่ใช้สารเคมีควรทำความเข้าใจ ปฏิบัติตาม และใช้สารเคมี อย่างระมัดระวังตามคำเดือนต่างๆที่ระบุไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์ (เกณฑ์กำหนด 4.7 เรื่อง สุขภาพ และความปลอดภัย)
 - การจัดเก็บสารเคมีตามแนวปฏิบัติขององค์การอาหารและเกษตรแห่ง สหประชาชาติ (FAO) หรือสภาสมาคมผู้ผลิตสารเคมีเกษตรนานาชาติ (GIFAP) สำหรับภาชนะที่บรรจุสารเคมี ต้องได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี และไม่ นำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น (ดูเกณฑ์กำหนด 5.3)
 - การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชด้วยวิธีที่พิสูจน์แล้วว่ามีความเสี่ยงและผลกระทบน้อย

ที่สุด การฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืชทางอากาศจะกระทำได้เฉพาะต่อเมื่อมีบันทึก สนับสนุนความจำเป็นในการฉีดพ่นด้วยวิธีดังกล่าว คนงาน และผู้จัดการต้องเข้าใจวิธีการกำจัดขยะอย่างเหมาะสม ตรงตามขั้นตอน ปฏิบัติที่กำหนดไว้ ดูเกณฑ์กำหนด 5.3 เกี่ยวกับการกำจัดของเสีย การเฝ้าระวังสุขภาพของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีกำจัดศัตรูพืช เป็นการเฉพาะเป็นประจำทุกปี และบันทึกการปฏิบัติที่ขจัดผลกระทบ ห้ามสตรีมีกรรภ์หรือสตรีที่อยู่ในช่วงให้นมบุตรทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเกมี กำจัดศัตรูพืช แนวปฏิบัติ ในการตีความของประเทศ ควรคำนึงถึง: ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวกับการใช้สารเคมี กำจัดศัตรูพืช รายชื่อสารเคมีทางการเกษตรต้องห้าม สารตกค้างของสารเคมีทาง การเกษตรที่ควรมีการทดสอบ และระดับของสารตกค้างที่เหมาะสม รวมทั้งแนวทาง ปฏิบัติจัดการที่ดีที่สุดในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช หรือแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวกับเรื่อง เหล่านี้ หมายเหตุ RSPOจะเร่งหาทางเลือกที่มีประสิทธิผลด้านความปลอดภัยและความคุ้ม ทุนในการทดแทนสารเคมีประเภท 1A และ 1 B ขององค์การอนามัยโลก หรือตาม รายการของอนุสัญญาสต็อคโฮล์ม หรืออนุสัญญารอตเตอร์คัม และสารเคมีพาราควอร์ท เกณฑ์กำหนด 4.7 มีเอกสารแผนงานด้านสุขอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยมีการสื่อสาร ตัวชี้วัด ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ และมีการนำไปปฏิบัติใช้ได้อย่างมีประสทธิผล

แผนสุขภาพและความปลอดภัย ครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้

- การดำเนินการตามนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- การปฏิบัติใดๆที่เป็นประเด็นปัญหาด้านสุขภาพและความปลอดภัย จะต้องมี การประเมินความเสี่ยง รวมถึงมีเอกสารขั้นตอนดำเนินการการบันทึกการ ปฏิบัติงานเพื่อจัดการกับความเสี่ยงคังกล่าว ควรใช้ผลิตภัณฑ์ด้วยความระมัดระวัง ตามคำเตือนต่างๆที่ระบุไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์ และ แนะนำการใช้ให้กับคนงานอย่าง ถูกต้อง
- คนงานทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ต้องได้รับการฝึกอบรมด้านความ ปลอดภัยในการทำงานอย่างพอเพียง (ดูเกณฑ์กำหนดข้อ 4.8) อุปกรณ์ เครื่องมือป้องกันอันตราย ควรมือย่างเพียงพอและเหมาะสมสำหรับคนงานใน ที่ทำงาน เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงานอันตราย เช่นการใช้สารเคมีกำจัด ศัตรูพืช การเตรียมดิน การเก็บเกี่ยว และ การเผา (ถ้ามี)
- ควรกำหนดผู้รับผิดชอบเรื่องแผนการทำงานด้านสุขภาพ และความปลอดภัย โดยตรง มีการบันทึกการประชุมระหว่างผู้ที่รับผิดชอบและคนงานในประเด็น ต่าง ๆ เรื่องสุขภาพ, ความปลอดภัยและสวัสดิการ มีการบันทึกการประชุมโดย ละเอียด รวมถึงประเด็นต่างๆที่ได้มีการหารือ
- ควรมีขั้นตอนปฏิบัติในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรืออุบัติเหตุต่างๆ โดยพนักงานทุก คนเข้าใจในขั้นตอนปฏิบัติเหล่านี้ รวมถึง มีคู่มือขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อเกิด อุบัติเหตุด้วยภาษาที่เหมาะสมกับคนงานในโรงงาน มีการจัดการฝึกอบรมการ ปฐมพยาบาลเบื้องต้นทั้งที่ภาคสนามและสถานที่ปฏิบัติงานอื่นๆ และอุปกรณ์ สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นควรมีอยู่ในบริเวณที่ทำงาน มีการบันทึกการ

- เกิดอุบัติเหตุและทบทวนเป็นระยะ ควรทำประกันภัยคุ้มครองคนงานจาก อุบัติเหตุ
- บันทึกจำนวนการบาดเจ็บที่เกิดจากการทำงาน และการคำนวณที่แนะนำ คือ อัตราเวลาที่เสียไปจากการเกิดอุบัติเหตุ (LTA) (ซึ่งควรระบุระดับอัตราสูงสุด ที่ยอมรับได้ หรือแสดงว่ามีแนวโน้มที่ลดลง)

แนวปฏิบัติ

ผู้ปลูก และ ผู้ประกอบการ โรงงานสกัดต้องทำให้มั่นใจว่าสถานที่ทำงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ การขนส่ง กระบวนการปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนมีความ ปลอดภัย และ ไม่เสี่ยงต่อสุขภาพเกินควร ผู้ปลูกและผู้ประกอบการ โรงงานสกัดควร มี มาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่า สารเคมี วัตถุทางกายภาพ และสารชีวภาพที่อยู่ ภายใต้การดูแลของตน ไม่ได้มีความเสี่ยงผิดปกติต่อสุขภาพเมื่อนำสิ่งเหล่านี้มาใช้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม ควรจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ ให้กับคนงาน ไม่ว่าจะเป็นลูกจ้าง หรือผู้รับเหมา (contractors)

แผนสุขภาพ และความปลอดภัย ควรคำนึงถึงแนะนำในอนุสัญญา ILO 184 (คูภาคผนวก 1)

สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระเอกสารและบันทึกไม่จำเป็นต้องเป็นที่เป็นทางการมาก ตราบใคที่ การปฏิบัติของคนงานทั้งหมดเป็นไปด้วยความปลอดภัย

ในการตีความของประเทศ ควรระบุข้อกำหนดทางกฎหมายรวมทั้งแนวปฏิบัติ

	ระดับประเทศ หรือท้องถิ่นที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงานด้านการเกษตร และนำมาปฏิบัติใช้ ประเด็นสำคัญ คือ การระบุว่า การปฏิบัติใดเป็นสิ่งที่ "อันตราย" ใน การทำงานในบริบทของท้องถิ่น
เกณฑ์กำหนด 4.8 พนักงาน, คนงาน, เกษตรกรราชช่อช, และผู้รับเหมาทั้งหมด ต้องได้รับ การฝึกอบรมที่เหมาะสม	 ตัวชี้วัด แผนงานฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ ที่รวมถึงการประเมินความต้องการการ อบรมอย่างสม่ำเสมอพร้อมทั้งเอกสารประกอบแผนงาน การเก็บบันทึกประวัติการฝึกอบรมของลูกจ้างแต่ละคน แผนงานการฝึกอบรมควรเหมาะสมกับขนาดขององค์กร
	แนวปฏิบัติ ผู้ปลูก และ ผู้ประกอบการ โรงงานสกัดควรจัดฝึกอบรมให้สำหรับพนักงานและคนงาน ทุกคน เพื่อพวกเขาจะได้สามารถปฏิบัติหน้าที่ และรับผิดชอบงานตามขั้นตอนที่ได้ กำหนดไว้ และเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักการ, เกณฑ์กำหนดและแนวปฏิบัติ ควรคัดเลือกผู้รับเหมา โดยพิจารณาจากความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และความ
	รับผิดชอบงาน ตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ และเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักการ, เกณฑ์กำหนด และแนวปฏิบัติ คนงานในสวนของเกษตรกรรายย่อยจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมและมีทักษะการ ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอเช่นกัน ซึ่งสิ่งนี้สามารถทำได้โดยกิจกรรมส่งเสริมของผู้ปลูก หรือ โรงงานสกัดที่ซื้อผลปาล์มจากเกษตรกรรายย่อย, โดยองค์กรเกษตรกรรายย่อย

หรือผ่านทางความร่วมมือกับสถาบัน และ องค์กรอื่นๆ สำหรับการบันทึกการฝึกอบรม ของเกษตรกรรายย่อยอาจไม่จำเป็น แต่ผู้ใดทำงานในสวนปาล์มของเกษตรกรรายย่อย ควรจะได้รับการฝึกอบรมวิธีการทำงานอย่างเพียงพอ
การตีความของประเทศ ควรระบุคุณสมบัติที่เหมาะสมของผู้เป็นวิทยากรฝึกอบรม

หลักการข้อที่ 5 ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ
เกณฑ์กำหนด 5.1 มีการระบุผลกระทบด้านสิ่งแวคล้อมที่อาจเกิดขึ้น ในการปฏิบัติงานทั้ง ในด้าน การจัดการสวนปาล์ม การจัดการ โรงงานสกัด รวมถึงการปลูกทดแทน และมีทั้ง แผนการลดผลกระทบเชิงลบและแผนส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์ต่อสิ่งแวคล้อม อีกทั้งมีการ ดำเนินงานและตรวจติดตามเพื่อแสดงผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แก้ตามด้านล่าง	 ตัวชี้วัด บันทึกการประเมินผลกระทบ เมื่อมีการระบุผลกระทบที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานที่ใช้อยู่ เพื่อลดผลกระทบด้านลบนั้น ควรจัดทำตารางเวลาสำหรับการเปลี่ยนแปลง วิธีการปฏิบัติงานด้วย
มีการระบุผลกระทบด้านสังคมที่ได้รับจากกระบวนการมีส่วนร่วม จากผลการจัดการสวนปาล์ม และโรงงานสกัด รวมถึงการปลูกทดแทน และมีทั้งแผนการลดผลกระทบเชิงลบและแผน ส่งเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม อีกทั้งมีการดำเนินงานและตรวจติดตามเพื่อแสดงผลการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	 แนวปฏิบัติ การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ควรครอบคลุมถึงกิจกรรมที่มีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้ การสร้างถนน โรงงานสกัด(processing mills) หรือโครงสร้างพื้นฐานใด ๆใหม่ การวางระบบระบายน้ำ หรือ ระบบชลประทาน การปลูกทดแทนใหม่ หรือ การขยายพื้นที่ปลูก

- การกำจัดน้ำเสียของโรงงาน (ดูเกณฑ์ฯข้อ 4.4)
- การแผ้วถางพื้นที่ป่าธรรมชาติที่เหลืออยู่

การประเมินผลกระทบ อาจเป็นรูปแบบใดก็ได้ เช่น รายงานISO 14001 ระบบบริหารจัดการ ด้านสิ่งแวดล้อม (EMS) และ/หรือ รายงานประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่ครอบคลุม ประเด็นที่กล่าวถึงในเกณฑ์ข้อกำหนดนี้ และประเด็นที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้หยิบยกขึ้นมา ในการปรึกษาหารือ แผนปฏิบัติการของฝ่ายบริหารที่ได้บันทึกไว้ที่มีการกล่าวถึง ประเด็นต่างๆ ที่ได้มาจากการประเมินผลกระทบข้างต้นและมีการติดตามเป็นรายปี ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม อาจระบุในเรื่องผลกระทบต่อทรัพยากรดิน และ แหล่งน้ำ กุณภาพของอากาส (ดูเกณฑ์ฯข้อ 5.6) ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวส ตลอดจนประโยชน์สุขของประชาชนทั่วไป(people's amenity) (ดูเกณฑ์กำหนดข้อ 6.1 ผลกระทบทางสังคม) ทั้งในและนอกพื้นที่

การปรึกษาหารือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทสำคัญในการระบุถึงผลกระทบทาง สิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งควรมีผลต่อการปรับปรุงกระบวนการในการระบุผลกระทบ และ พัฒนามาตรการในการลดผลกระทบ

สิ่งสำคัญ คือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรม เทคนิค หรือการดำเนินการใดๆ จะต้องมี การปรับปรุง การระบุผลกระทบ และการกำหนดมาตรการลดผลกระทบใดๆ ให้เป็น ปัจจุบัน ตามความจำเป็น

สำหรับ "โครงการเกษตรกรรายย่อย" ผู้บริหารโครงการมีหน้าที่รับผิดชอบในการ ประเมินผลกระทบ และนำผลจากการประเมินไปวางแผนและดำเนินการ สำหรับเกษตรกร

รายย่อยอิสระไม่จำเป็นต้องทำการประเมินผลกระทบอย่างเป็นทางการ (นอกเสียจากเป็น ข้อกำหนดทางกฎหมาย) แต่ควรจะมีความเข้าใจอย่างคีถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก กิจกรรมของตน และเทคนิคที่เหมาะสมในการลดผลกระทบ

การตีความของประเทศ ควรคำนึงถึงข้อกำหนดทางกฎหมาย และประเด็นอื่นๆที่ไม่ได้ กำหนดไว้ในตัวบทกฎหมาย หากเห็นว่ามีความสำคัญ เช่น การประเมินผลกระทบด้าน สังคมและสิ่งแวคล้อม (SEIA) ที่เป็นอิสระสำหรับการปลูกทดแทนซึ่งอาจเป็นสิ่งที่พึงมี ภายใต้สถานการณ์เฉพาะ

เกณฑ์กำหนด 5.2 ต้องมีการระบุสถานภาพของพรรณพืชหรือพันธุ์สัตว์หายากหรืออยู่ ในภาวะถูกคุกคาม หรือใกล้สูญพันธุ์ และถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ (high conservation value) และมีการอนุรักษ์ซึ่งนำมาพิจารณาไว้ในแผนบริหารจัดการและการ คำเนินงาน หากมีอยู่ในพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันหรืออาจได้รับผลกระทบจาก การบริหาร จัดการสวนปาล์มหรือโรงงานสกัด

ตัวชี้วัด

ข้อมูลควรมีการเทียบเคียง(collated) พื้นที่ปลูกปาล์มและสภาพภูมิทัศน์โดยกว้าง เช่น แนวเขตเส้นทางของสัตว์ป่า (wildlife corridor) ข้อมูลนี้ควรครอบคลุมถึง

- พื้นที่กุ้มกรอง (protected areas) ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการปลูกปาล์มหรือ โรงสกัดอย่างมีนัยสำคัญ
- สถานะของการอนุรักษ์ แช่น สถานะของ IUCN), การคุ้มครองทางกฎหมาย สถานะของประชากรและข้อกำหนดถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าหายากและใกล้ สูญพันธุ์ที่อาจได้รับผลกระทบจากผู้ปลูกปาล์มหรือผู้ประกอบการโรงงาน สกัด อย่างมีนัยสำคัญ
- การระบุถิ่นอาศัยที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ เช่น ระบบนิเวศที่หายากและถูก คุกคาม ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากผู้ปลูกปาล์มหรือผู้ประกอบการโรงงานสกัด อย่างมีนัยสำคัญ

หากพบว่ามีพรรณพืช พันธุ์สัตว์หายากและใกล้สูญพันธุ์ หรือพื้นที่อาศัยที่มีคุณค่า ต่อการอนุรักษ์ ควรจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมในแผนการบริหารจัดการ และ ดำเนินการ ที่ประกอบด้วย

- การปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พรรณพืช พันธุ์สัตว์หรือการอนุรักษ์ถิ่นที่อยู่อาศัย
- การหลีกเลี่ยงการสร้างความเสียหาย และความเสื่อมโทรมต่อถิ่นที่อยู่อาศัย
- การควบคุมการล่าสัตว์ การตกปลา หรือการเก็บของป่าที่ผิดกฎหมาย หรือไม่ เหมาะสม และมีการพัฒนามาตรการที่สามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ระหว่างมนุษย์และสัตว์ป่า (เช่น การรุกล้ำของช้าง)

แนวปฏิบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ควรรวมถึงการตรวจทานบันทึกทางชีวภาพที่มีอยู่ และการ ปรึกษาหารือกับหน่วยราชการ สถาบันวิจัย และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เกี่ยวข้อง ตาม ความเหมาะสม ทั้งนี้ การสำรวจภาคสนามบางอย่างเพิ่มเดิม ขึ้นอยู่กับความหลากหลายทาง ชีวภาพและข้อมูลที่มีอยู่

สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ มีความเข้าใจพื้นฐานในพรรณพืช พันธุ์สัตว์หรือถิ่นที่อยู่ อาศัยซึ่งต้องการอนุรักษ์ ก็เป็นการเพียงพอ

การตีความของประเทศ แหล่งข้อมูลที่เหมาะสม รวมถึง [รายชื่อพรรณพืช พันธุ์สัตว์ที่ ถูกคุกคามของรัฐบาล หรือนานาชาติ ('red data lists'), กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์ สัตว์ พรรณพืชของประเทศ หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ หรือองค์กรพัฒนา

	เอกชน ที่เกี่ยวข้อง
เกณฑ์กำหนด 5.3 มีการลด(reduced) การหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ (recycled) การนำ กลับมาใช้ซ้ำ(re-used) และการกำจัดของเสียที่มีลักษณะแสดงถึงความรับผิดชอบต่อ สิ่งแวดล้อมและสังคม	 ตัวชี้วัด เอกสารระบุผลิตภัณฑ์ของเสียทั้งหมด (all waste products) และแหล่งที่มาของ มลภาวะ การกำจัดบรรจุภัณฑ์สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างปลอดภัย หลังจากที่ได้มีการระบุของเสียแล้ว ต้องจัดทำแผนการบริหารจัดการและกำจัด ของเสีย และนำไปปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดมลภาวะ
	 แหนาปฏิบัติ แผนการบริหารจัดการ และการกำจัดของเสีย ควรรวมมาตรการดังนี้ ระบุและติดตามแหล่งที่มาของเสีย และมลภาวะ ปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร และการนำของเสียที่ มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ใหม่เป็นธาตุอาหาร หรือแปรสภาพเป็นสินค้าที่ มีมูลค่าเพิ่ม (เช่น แผนงานผลิตอาหารสัตว์) มีการกำจัดสารเคมีที่มีอันตราย และภาชนะบรรจุอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ภาชนะ บรรจุผลิตภัณฑ์สารเคมีที่เหลือใช้ (surplus chemical containers) ควรถูกกำจัด หรือ ทำ ความสะอาดในลักษณะที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (เช่น ส่งคืนให้ผู้ขาย หรือ ทำความสะอาดโดยวิธีการล้างสามครั้ง (triple rinse method)) โดยไม่เกิดความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของแหล่งน้ำหรือสุขภาพมนุษย์ ควรมี คำแนะนำการกำจัด ของผู้ผลิตบนฉลากติดอยู่

เกษตรกรรายย่อย ควรนำมาตรการที่เหมาะสมมาใช้ ในการกำจัดสารเคมีอันตราย และ ภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์ของสารเคมีอันตราย

การตีความของประเทส ตามความเหมาะสมแล้ว ควรรวมถึง รายละเอียดของกฎหมาย หรือนโยบายที่เกี่ยวข้อง รายชื่อประเภทของเสียที่ต้องนำมาพิจารณา วิธีกำจัดของเสียซึ่ง ไม่สามารถยอมรับได้ แช่น น้ำเสียที่ยังไม่ผ่านการบำบัด ไม่ควรปล่อยลงสู่ลำธาร หรือ แม่น้ำ โดยตรง- อ้างถึงเกณฑ์กำหนด ข้อ 4.4) แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เรื่องการนำธาตุ อาหารที่หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ และการกลับมาใช้ซ้ำ การจัดการบ่อน้ำเสีย การเพิ่ม ประสิทธิภาพการสกัดของโรงงานสกัดน้ำมัน และการกำจัดของเสียอย่างเหมาะสม

เกณฑ์กำหนด 5.4 มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้พลังงานหมุนเวียน ให้มากที่สุด

ตัวชี้วัด

- การติดตามการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อตันน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) หรือผลิตภัณฑ์ จากปาล์มใบโรงงาบสกัด
- การติดตามการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลโดยตรงในการผลิตน้ำมันปาล์มดิบ(CPO) ต่อ ตัน (หรือทะลายปาล์มสด ในกรณีที่ผู้ปลูกไม่มีโรงงานสกัด)

แนวปฏิบัติ

ผู้ปลูกและโรงงานสกัดควรประเมินการใช้พลังงานโดยตรงในการดำเนินการ รวมถึง เชื้อเพลิงและไฟฟ้า และประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ซึ่งควรรวมถึงการประมาณการใช้ เชื้อเพลิงของผู้รับเหมา รวมถึงการขนส่งและการใช้เครื่องจักรกลทุกประเภท

ถ้าเป็นไปได้ ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการกักเก็บและการใช้ก๊าซชีวภาพ

เกณฑ์กำหนด 5.5 หลีกเลี่ยงการใช้ไฟในการเผากำจัดขยะและเพื่อการเตรียมพื้นที่ปลูก	ตัวชี้วัด
ทดแทน เว้นแต่สถานการณ์จำเพาะที่ระบุไว้ใน แนวทางของภูมิภาคอาเซียน (ASEAN)	• เอกสารการประเมิน การใช้ไฟเผาเพื่อเตรียมพื้นที่ปลูกทดแทน
หรือแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุดของภูมิภาคอื่น	
	แนวปฏิบัติ
	การใช้ไฟเผา กระทำได้ เฉพาะกรณี ที่มีการประเมินและพิสูจน์แล้วว่าให้ผลดีที่สุด และ
	เป็นทางเลือกที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวคล้อมน้อยที่สุด ในการลดความเสี่ยงจากการระบาด
	อย่างรุนแรงของศัตรูพืชและ โรคพืช และมีหลักฐานขึ้นขันว่าการใช้ไฟ มีการควบคุมอย่าง
	ระมัคระวัง ควรหลีกเลี่ยงการใช้ไฟเผาบนดินพรุ
	แผนงานส่งเสริม/แผนฝึกอบรมสำหรับผู้ปลูกรายย่อยอาจมีความจำเป็น
	การตีความของประเทศ ควรมีการระบุถึงสถานการณ์เฉพาะที่การใช้ไฟเผาอาจเป็นที่
	ขอมรับ ยกตัวอย่างเช่นการอ้างอิงถึง แนวทางของภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) ว่าค้วย
	นโยบายการห้ามใช้ไฟเผา (zero burning) หรือแนวทางอื่นที่คล้ายกันสำหรับเขตพื้นที่อื่น
	, G
เกณฑ์กำหนด 5.6 มีแผนการพัฒนาเพื่อลดมลภาวะและการปล่อยมลพิษ รวมทั้งก๊าซเรือน	ตัวชี้วัด
กระจก(greenhouse gases) และมีการนำแผนไปปฏิบัติใช้ และติดตามผล	
all	• การประเมินทุกกิจกรรมที่ทำให้เกิดมลภาวะ รวมถึงการปล่อยก๊าซต่างๆ ฝุ่น
	ละอองนขม่าควัน และน้ำเสียจากโรงงาน (เกณฑ์กำหนดข้อ 4.4 เพิ่มเติม)
	ด้องมีการระบุสารมถพิษและการปล่อยมลพิษที่มีนัยสำคัญ และจัดทำแผนการลคสาร
	มลพิษและการปล่อยมลพิษเหล่านั้น เพื่อนำไปปฏิบัติ
	• ต้องมีระบบตรวจติดตามสารมลพิษที่มีนัยสำคัญเหล่านี้ ที่นอกเหนือจาก

	ข้อกำหนดของประเทศ • การบันทึกวิธีการบำบัดน้ำเสีย (POME) หมายเหตุ RSPO ด้องพิจารณาทุกประเด็นที่เกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามที่ ได้ระบุไว้ในบทนำของเอกสารนี้
--	--

หลักการข้อที่ 6 ความรับผิดชอบที่มีต่อพนักงาน/ลูกจ้าง บุคคล ชุมชน ที่ได้รับผลกระทบจากผู้ปลูกและโรงงานสกัด

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ
เกณฑ์กำหนด 6.1 มีการระบุผลกระทบด้านสังคมที่ได้รับจากกระบวนการมีส่วนร่วม จากผล การจัดการสวนปาล์มและ โรงงานสกัด รวมถึงการปลูกทดแทน และมีทั้งแผนการลด ผลกระทบเชิงลบและแผนส่งเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม อีกทั้งมีการดำเนินงานและตรวจ ติดตามเพื่อแสดงผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	 เอกสารประเมินผลกระทบด้านสังคม รวมถึงบันทึกการประชุม หลักฐานที่แสดงว่าการประเมินผลกระทบได้มาจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มที่ ได้รับผลกระทบ การมีส่วนร่วม ในกรณีนี้ หมายความว่า กลุ่มที่ได้รับผลกระทบ สามารถแสดงข้อคิดเห็นโดยผ่านองค์กรของตนเอง หรือตัวแทน (spokespersons) ที่ได้รับการเลือกอย่างอิสระ ในระหว่างการระบุผลกระทบ การทบทวนสิ่งที่พบ (findings) และแผนในการลดผลกระทบและการติดตาม ความสำเร็จของการดำเนินงาน ตารางปฏิบัติการ (Timetable)ที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการลด ผลกระทบและการติดตาม รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงตารางปฏิบัติการ ให้เป็นปัจจุบัน ตามความจำเป็น ในกรณีที่การประเมินผลมีข้อสรุปว่า ควรมี การเปลี่ยนแปลงจากวิธีปฏิบัติที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

มีการเอาใจใส่เป็นการเฉพาะต่อผลกระทบของ outgrower scheme (ในกรณีที่ เมื่อสวนปาล์มมีข้อตกลงในลักษณะนี้)

แนวปฏิบัติ

การระบุผลกระทบทางสังคม ควรคำเนินการโดยผู้ปลูกปาล์ม และมีส่วนร่วมจากผู้ที่ ได้รับผลกระทบ รวมถึงสตรี และแรงงานต่างด้าวตามความเหมาะสมของสถานการณ์ ควรมี การสรรหาผู้เชี่ยวชาญอิสระเข้าร่วม เมื่อพิจารฉาว่ามีความจำเป็นเพื่อสร้างความมั่นใจว่า ผลกระทบ (ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ) มีการระบุอย่างครบถ้วน ผลกระทบต่อสังคมที่เกิดขึ้นอาจมาจากกิจกรรมเช่น การสร้างถนนใหม่ กรรมวิธีการ สกัคน้ำมันปาล์ม หรือโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ การปลูกทดแทนใหม่ด้วยพืชชนิดอื่น หรือการขยายพื้นที่การปลูก การกำจัดน้ำเสียจากโรงงานสกัด การแผ้วถางพื้นที่ป่า ธรรมชาติที่อยู่ในแปลง การเปลี่ยนจำนวนพนักงาน/ลูกจ้าง หรือเงื่อนไขการว่าจ้าง

การบริหารจัดการสวน และ โรงงานสกัดอาจมีผลกระทบด้านสังคม (ทั้งเชิงบวก หรือ เชิงลบ) ต่อปัจจัยต่างๆเช่น

- สิทธิ์การเข้าถึงและการใช้ประโยชน์
- การคำรงชีพทางเศรษฐกิจ (เช่น การจ่ายค่าแรงงาน) และเงื่อนใบการทำงาน
- กิจกรรมเพื่อการคำรงชีพ
- คุณค่าทางวัฒนธรรม และ ศาสนา
- สิ่งอำนวยความสะควกทางด้านสุขภาพ และการศึกษา

	l a de de la
	• ค่านิยมอื่นๆของชุมชน ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลง เช่นการปรับปรุงการ
	คมนาคมและการสื่อสารให้ดีขึ้น หรือการเข้ามาของกลุ่มแรงงานอพยพ
	(migrant labour force)ข้านวนมาก
	เกษตรกรรายย่อยอิสระ ไม่ต้องคำเนินการประเมินผลกระทบทางสังคมอย่างเป็นทางการ
	ด้วยผลกระทบทางสังคมขึ้นอยู่กับสภาพของสังคมท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ การตีความ ของประเทศกวรมีการระบุถึงประเด็นสำคัญ และวิธีการเก็บข้อมูล และการนำผลไปใช้ ทั้งนี้อาจรวมถึงการพิจารณาอย่างเพียงพอถึงผลกระทบต่อสิทธิทางขนบธรรมเนียมหรือ จารีตประเพณีของชุมชนท้องถิ่น และชนพื้นเมืองที่อาจมีอยู่ (ดูเกณฑ์ข้อกำหนด 2.3 และ 6.4 ประกอบ)
เกณฑ์กำหนด 6.2 มีกระบวนการสื่อสารและการปรึกษาหารืออย่างเปิดกว้างและ	ตัวชี้วัด
	 เอกสารขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการปรึกษาหารือและ การสื่อสาร
ผลประโยชน์เกี่ยวข้องกันหรือได้รับผลกระทบ	 เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการให้รับผิดชอบ
	ประเด็นข้างต้น
	 การรักษาไว้ซึ่งรายชื่อของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บันทึกข้อมูลที่มีการสื่อสาร
	ทั้งหมด และบันทึกการปฏิบัติที่ตอบสนองต่อข้อเสนอ (input) ของผู้มีส่วนได้
	นุวหเนูล แนนทพ และ กรณแบบการโกมแผลกลายสอนผลภอแกรด (mbm) ภอกผีทยาย เพ
	แนวปฏิบัติ
	การตัดสินใจที่ผู้ปลูก หรือโรงงานสกัดวางแผนที่จะดำเนินการ ควรมีความชัดเจน เพื่อให้

ชุมชนท้องถิ่น และกลุ่มผู้สนใจอื่นๆ ได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการติดต่อสื่อสาร และ/ หรือการปรึกษาหารือ

ควรวางรูปแบบกลไกการสื่อสารและการปรึกษาหารือ ร่วมกับชุมชนท้องถิ่น และผู้ที่ ได้รับผลกระทบหรือกลุ่มผู้สนใจอื่นๆ โดยการคำนึงถึงกลไกที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่นและ ใช้ภาษาท้องถิ่น นอกจากนี้ ควรจัดให้มีเวทีการหารือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลาย ฝ่าย การติดต่อสื่อสารควรพิจารณาถึงการเข้าถึงข้อมูลที่แตกต่างกันของผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้นำหมู่บ้านกับแรงงานรายวัน กลุ่มชุมชนที่จัดตั้งขึ้นใหม่กับกลุ่มชุมชนที่มีอยู่เดิม และ ชนกลุ่มน้อย

ในการติดต่อสื่อสารนี้ ควรพิจารณาถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มบุคคลที่สาม เช่น ชุมชนที่ ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง องค์กรพัฒนาเอกชน หรือรัฐบาล (หรือการรวมตัวกันของ กลุ่มเหล่านี้) เพื่อช่วยความคล่องตัวในการสื่อสารกับเกษตรกรรายย่อยในโครงการและ ชุมชน และกลุ่มอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ เกณฑ์กำหนดข้อนี้ไม่มีผลบังคับใช้

การตีความของประเทศ ควรพิจารณาถึงประเด็นต่างๆ เช่น ระดับการปรึกษาหารือที่ เหมาะสม และประเภทขององค์กรหรือปัจเจกบุคคลต่างๆ

เกณฑ์กำหนด 6.3 มีระบบการจัดการข้อร้องเรียนและข้อร้องทุกข์ ซึ่งเป็นที่ตกลงร่วมกัน และมีการจัดทำเป็นระบบเอกสารซึ่งได้นำไปปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับจากทุกฝ่าย

ตัวชี้วัด

- ระบบแก้ไขปัญหาข้อพิพาทที่มีประสิทธิภาพ ทันเวลา และมีความเหมาะสม
- มีการบันทึกกระบวนการแก้ไขข้อพิพาทและผลลัพธ์
- ระบบที่เปิดกว้างสำหรับภาคส่วนใดๆที่ได้รับผลกระทบ

แนวปฏิบัติ

กลไกการยุติข้อพิพาทควรจัดทำขึ้นอย่างเปิดเผย และเห็นพ้องอย่างเป็นเอกฉันท์จากกลุ่มที่ ได้รับผลกระทบที่เกี่ยวข้อง

การจัดการกับข้อร้องเรียน อาจจะใช้กลไก เช่น คณะกรรมการที่ปรึกษาร่วม (Joint Consultative Committee - JCC) โดยมีตัวแทนต่างเพศ (gender) ข้อร้องทุกข์อาจเป็นเรื่องภายใน (พนักงาน/ลูกจ้าง) หรือภายนอกก็ได้

สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ บริษัทหรือสมาคมจะเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ ส่วนเกษตรกรรายย่อยอิสระไม่ได้คาดหวังว่าจะต้องมีระบบการบันทึกเป็นเอกสาร แต่ ต้องสามารถแสดงให้เห็นว่า มีการตอบสนองต่อประเด็น หรือข้อร้องทุกข์ใดๆอย่าง สร้างสรรค์

เกณฑ์กำหนด 6.4 การเจรจาตกลงใดๆที่เกี่ยวกับการชดเชยต่อความสูญเสียสิทธิตาม กฎหมายหรือสิทธิตามจารีตประเพณีต้องมีระบบการบันทึกที่เป็นเอกสารที่ชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสถาบัน/ องค์กรของตนได้

ตัวชี้วัด

- การจัดทำขั้นตอนปฏิบัติงานที่ระบุสิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีต
 ประเพณี รวมถึงขั้นตอนการระบุบุคคลที่มีสิทธิได้รับค่าชดเชย
- การจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติในการคำนวณและการจ่ายค่าชดเชยที่เป็นธรรม (เป็น ตัวเงิน หรือ ในรูปแบบอื่นๆ) และนำไปใช้ปฏิบัติ โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ทางเพศในการมีอำนาจเรียกร้องสิทธิ์ ความเป็นเจ้าของและการเข้าถึงที่ดิน

	ความแตกต่างของผู้ย้ายถิ่นและชุมชนคั้งเดิม ความแตกต่างชนกลุ่มน้อย/ชน เผ่า ที่สามารถพิสูจน์สิทธิความเป็นเจ้าของที่คินทางกฎหมายเทียบกับความเป็น ที่คินสาธารณะของชุมชน • บันทึกกระบวนการและผลลัพธ์จากการเจรจาตกลงใคๆ และการเรียกร้อง ค่าชคเชย และเอกสารคังกล่าวเปิดเผยต่อสาธารณะได้ แนวปฏิบัติ เกณฑ์กำหนดข้อนี้ ควรพิจารณาร่วมกับเกณฑ์ข้อ 2.3 และแนวทางแนวปฏิบัติ เกี่ยวข้อง
เกณฑ์กำหนด 6.5 ค่าจ้าง และเงื่อนไขการจ้างงานของพนักงาน/ลูกจ้างทั้งของกิจการ ตนเองและของผู้รับเหมาอย่างน้อยต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือมาตรฐานอุตสาหกรรม ขั้นต่ำ และเพียงพอต่อการคำรงชีวิตที่ดี	 ตัวชี้วัด เอกสารการจ่ายค่าจ้างและเงื่อนไข กฎหมายแรงงานและข้อตกลงของสหภาพแรงงาน หรือสัญญาการจ้างงานที่ระบุ รายละเอียดการจ่ายเงินและเงื่อนไขการจ้างงาน (เช่น ชั่วโมงการทำงาน การหักเงิน ค่าจ้าง การทำงานล่วงเวลา การลาป่วย การลาหยุดพักผ่อน การลาคลอด เหตุผล การเลิกจ้าง ระยะเวลาในการแจ้งล่วงหน้า เป็นต้น) ในภาษาที่คนงานเข้าใจได้ หรือมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารได้อธิบายอย่างละเอียดลี่ถ้วนให้คนงานทราบ ในกรณีที่ไม่มีหรือไม่สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภค ของรัฐ ผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงงานสกัดจัดหาสิ่งอำนวยความสะควกอย่าง พอเพียง เกี่ยวกับที่พักน้ำใช้ การรักษาพยาบาล การศึกษา และสวัสดิการ ตาม มาตรฐานของประเทส หรือสูงกว่า (ไม่ต้องใช้กับเกษตรกรรายย่อย)

เกณฑ์กำหนด 6.6 นายจ้างต้องเการพสิทธิของพนักงาน/ลูกจ้างทั้งหมด ในการจัดตั้ง และเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน (trade unions)ที่พนักงาน/ลูกจ้างเลือกเอง เพื่อรวมตัว กันในการเจรจาต่อรอง ในกรณีที่กฎหมายจำกัดสิทธิในการจัดตั้งองค์กร และการรวมตัวเพื่อเจรจา ต่อรอง นายจ้างพึงอำนวยความสะดวกให้มีการจัดตั้งองค์กรอิสระและการรวมตัวเพื่อเจรจาต่อรอง	แนวปฏิบัติ ในกรณีการว่าจ้างกนงานชั่วกราวหรือ แรงงานต่างค้าว ควรมีการกำหนดนโยบาย แรงงานเป็นพิเศษขึ้น นโยบายแรงงานนี้ค้องระบุถึงการไม่เลือกปฏิบัติ ห้ามมิให้มีการ สับเปลี่ยนสัญญาว่าจ้าง มีแผนงานการปฐมนิเทศหลังจากการรับเข้ามาโดยเน้นเป็น พิเศษเรื่องภาษา ความปลอดภัย กฎหมายแรงงาน การเขตกรรม เป็นต้น มีการจัดให้มี สภาพความเป็นอยู่ที่ดีพอ มีแรงงานต่างค้าวถูกต้องตามกฎหมาย และมีข้อตกลงการ ว่าจ้างที่แยกต่างหากเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดการเข้าเมือง และมาตรฐานสากล การ หักเงินค่าจ้าง ต้องไม่กระทบต่อการดำรงชีวิตที่ดีพอ ห้ามใช้แรงงานบังกับ (forced labour) (คู อนุสัญญา ILO 29 และ 105, ภาคผนวก 1). ตัวขึ้วัด ประกาศที่เป็นภาษาท้องถิ่นที่ระบุถึงการยอมรับเสรีภาพของการรวมตัว บันทึกการประชุมกับตัวแทนสหภาพแรงงานหรือตัวแทนกนงาน แนวปฏิบัติ สิทธิของพนักงาน/ลูกจ้าง และผู้รับเหมาในการรวมตัวและต่อรองกับนายจ้างควรได้รับ ความเคารพตาม อนุสัญญา 87 และ 98 ขององค์การแรงงานสากล ไม่ว่าจะมีกฎหมายแรงงานและข้อตกลงกับสหภาพหรือไม่ สัญญาการว่าจ้างโดยตรงซึ่ง มีรายละเอียดการจ่ายเงินและเงื่อนไขอื่นๆที่จัดให้มีขึ้นด้องใช้ภาษาที่คนงานเข้าใจได้
เกณฑ์กำหนด 6.7 ห้ามมิให้จ้างแรงงานเด็ก หรือหาประโยชน์จากแรงงานเด็ก เด็กสามารถ	หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารได้อธิบายให้คนงานฟังอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตัวชี้วัด
ทำงานในครัวเรือนเกษตรของตนได้โดยมีผู้ใหญ่ควบคุมดูแล การทำงานของแรงงานเด็กต้อง	มีหลักฐานทางเอกสารว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดอายุขั้นต่ำในการจ้างงาน

ไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา เด็กจะต้องไม่ทำงานที่เสี่ยงต่ออันตราย	
OI TRATODIVINITI NIILLI NORGENINI ETIITETTIONELII CETIIMENILLI	แนวปฏิบัติ ผู้ปลูก และผู้ประกอบการโรงงานสกัดควรระบุให้ชัดเจนในเรื่องของอายุขั้นต่ำในการ รับเข้าทำงาน รวมถึงชั่วโมงการทำงาน เฉพาะคนงานที่มีอายุมากกว่าอายุขั้นต่ำในการจบ การศึกษาภาคบังกับของประเทศ หรือผู้มีอายุอย่างน้อย 15 ปีเท่านั้นที่อาจได้รับการจ้างงาน ได้ยกเว้นกรณีการใช้แรงงานในครัวเรือนเกษตรที่ได้กล่าวไปแล้ว อายุของคนงานขั้นต่ำ ไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ในระเบียบของประเทศ ในส่วนของเกษตรกรรายย่อย ควรอนุญาตให้รับ เด็กเข้าทำงานได้ หากระเบียบของประเทศได้อนุญาตไว้เท่านั้น ในการกำหนดอายุขั้นต่ำท่อนุญาตตาม ระเบียบของประเทศ แล้วแต่ กรณีใดกรณีหนึ่งที่สูงกว่า
	ในส่วนของเกษตรกรรายย่อย ควรอนุญาตให้รับเด็กเข้าทำงานได้ หากระเบียบของประเทศได้อนุญาต ไว้เท่านั้น
	(คณะทำงานค้านเกณฑ์กำหนด RSPO จะเร่งรัดผลักดันให้คณะกรรมการบริหาร เข้า หารือกับรัฐบาลประเทศมาเลเซีย อินโคนีเซีย และฟิลิปปินส์ เพื่อแก้ไขปัญหาคนไร้ สัญชาติ (โดยเฉพาะเด็ก และสตรี)
เกณฑ์กำหนด 6.8 นายจ้างจะต้องไม่เลือกปฏิบัติในการจ้างงานเนื่องจากความแตกต่าง ในด้านเชื้อชาติ วรรณะ ถิ่นกำเนิด ศาสนา ความพิการ เพศสภาพ การแสดงออกทางเพศ (sexual orientation) สมาชิกสภาพแรงงาน การสังกัดกลุ่มการเมือง หรืออายุ	ตัวชี้วัด • นโยบายที่เปิดเผยต่อสาธารณะที่ระบุความเสมอภาคด้านโอกาสของ พนักงาน/ลูกจ้าง และมีการระบุกลุ่มที่เกี่ยวข้อง/ได้รับผลกระทบใน สภาพแวดล้อมขององค์กร (local environment)

	y land discours y land d
	 หลักฐานแสดงว่า ไม่มีการเลือกปฏิบัติกับลูกจ้างและกลุ่มต่างๆซึ่งรวมถึงแรงงาน
	ต่างด้าวด้วย
	แนวปฏิบัติ
	ให้ใช้ขั้นตอนปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องทุกข์ในเกณฑ์ข้อ 6.3 มาใช้ การเลือกปฏิบัติในเชิงบวก
	โดยการจ้างงาน และจัดผลประโยชน์ให้กับชุมชนใดชุมชนหนึ่งเป็นการเฉพาะ สามารถ
	คำเนินการได้ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งจากผลการเจรจาตกลง
เกณฑ์กำหนด 6.9 มีการจัดทำนโยบายป้องกันการคุกคามทางเพศและการใช้ความ	ตัวชี้วัด
 รุนแรงต่อสตรีทุกรูปแบบ รวมทั้งการปกป้องสิทธิในการเจริญพันธุ์ของสตรี และมีการนำน โยบาย	 นโยบายการป้องกันการคุกคามทางเพศและการใช้ความรุนแรง รวมทั้งบันทึก
นี้ไปปฏิบัติใช้	การดำเนินงานตามน โยบาย
	 กลไกรับเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับเรื่องนี้
	แนวปฏิบัติ
	ส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอื่นๆ และควรเปิดเผยต่อสาธารณะ มีการติดตามความคืบหน้า
	ในการใช้นโยบายนี้อย่างสม่ำเสมอ และบันทึกผลการติดตามกิจกรรมต่างๆไว้ด้วย
	SELLIS STER SOT LONGO LIPIN ISSUE SERVICE MILIMITIS IN IN 18 18 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19 19
	เพื่อปฏิบัติตามเกณ์ข้อกำหนดนี้ อาจจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิสตรี (Gender committee) ที่รับผิดชอบ
	ในเรื่องเฉพาะของสตรี โดยคณะกรรมการนี้ มีผู้แทนจากทุกสาขางาน และเป็นผู้พิจารณา
	· ·
	เรื่องต่างๆ เช่น การฝึกอบรมสิทธิของสตรี การให้คำปรึกษาแก่สตรีที่ได้รับผลกระทบ
	จากความรุนแรง ศูนย์ดูแลเด็กเล็กซึ่งจัดหาโดยผู้ปลูกปาล์ม และผู้ประกอบการโรงงาน
	สกัด สตรีได้รับอนุญาตให้นมบุตรได้ถึงเก้าเคือน ก่อนที่จะกลับไปทำงานเกี่ยวกับการ

	ฉีคพ่นสารเคมี หรือการใช้สารเคมี และสตรีได้รับเวลาพักระหว่างงานเป็นการเฉพาะ เพื่อสามารถให้นมบุตรได้
 เกณฑ์กำหนด 6.10 ผู้ปลูกและโรงงานสกัดมีการดำเนินธุรกิจที่เป็นธรรมและโปร่งใส กับเกษตรกรรายข่อยและธุรกิจอื่นๆ ในท้องถิ่น 	 ตัวชี้วัด ราคาที่รับซื้อในปัจจุบัน และราคาในอดีตสำหรับทะลายปาล์มสด ต้องเปิดเผย ต่อสาธารณะ กลไกด้านราคาทะลายปาล์มสด (FFB) และปัจจัยการผลิต/การบริการได้รับ การบันทึกเป็นเอกสาร(ในกรณีที่อยู่ภายใต้การควบกุมของโรงงานสกัดหรือ สวนปาล์ม (plantation) หลักฐานที่จัดให้มีขึ้นโดยทุกฝ่ายมีความเข้าใจในสัญญาข้อตกลงที่ทำไป และ ข้อสัญญาดังกล่าวมีความเป็นธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย และโปร่งใส การชำระเงินตรงตามเวลาที่ตกลงกันไว้ แนวปฏิบัติ การทำธุรกรรมกับเกษตรกรรายย่อย ควรพิจารณาถึงประเด็นต่างๆเช่น บทบาทของ พ่อค้าคนกลาง [NI – ลานเท] การขนส่ง และการเก็บรักษาทะลายปาล์มสด รวมถึง กุณภาพ และการแบ่งชั้นกุณภาพ การหมุนเวียนธาตุอาหารกลับมาใช้ใหม่ของทะลายปาล์ม สดควรนำมาพิจารณา(ภายใต้ข้อ 4.2) ในกรณีที่เกษตรกรรายย่อยไม่สามารถนำของเสียไป หมุนเวียนใช้ได้ ดังนั้นค่าชดเชยของมูลค่าธาตุอาหารที่ส่งออกไปอาจกำหนดไว้ในราคา ทะลายปาล์มสด

เกษตรกรรายย่อยต้องสามารถเข้าถึงขั้นตอนการร้องทุกข์ ภายใต้เกณฑ์กำหนดข้อ 6.3 ถ้าพิจารณาว่าไม่ได้รับราคาทะลายปาล์มสด ที่เป็นธรรม ไม่ว่าจะมีพ่อค้าคนกลางเข้ามา เกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม

กลไกราคาที่เป็นธรรม และโปร่งใสถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากกับผู้ปลูกนอก โครงการ ซึ่งได้ทำสัญญาผูกพันการขายทะลายปาล์มสดทั้งหมดให้แก่โรงงานสกัด เฉพาะโรง

หากโรงงานสกัดต้องการให้เกษตรกรรายย่อยเปลี่ยนวิธีปฏิบัติให้เป็นไปตามเกณฑ์ กำหนดของ RSPO โรงงานสกัดต้องพิจารณาถึงต้นทุนของการเปลี่ยนวิธีปฏิบัติของ เกษตรกร และความเป็นไปได้ในการชำระค่าทะลายปาล์มสดล่วงหน้า

เกณฑ์กำหนด 6.11 ผู้ปลูกและผู้ประกอบการโรงงานสกัดให้ความสนับสนุนในการ พัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตามความเหมาะสม

ตัวชี้วัด

การสนับสนุนที่แสดงถึงการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งอยู่บนพื้นฐานของผลการ
 ปรึกษาหารือกับชุมชนท้องถิ่น

แนวปฏิบัติ

 การสนับสนุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น อยู่บนพื้นฐานของผลการปรึกษาหารือกับ ชุมชนท้องถิ่น

ดูเกณฑ์ข้อ 6.2 ประกอบ การปรึกษาหารือดังกล่าว ควรปฏิบัติตามหลักของความโปร่งใส การเปิดเผย และ การมีส่วนร่วม และควรส่งเสริมให้ชุมชนได้ระบุถึงลำดับความสำคัญ

และความต้องการของชุมชนเอง รวมถึงความต้องการที่แตกต่างกันของผู้หญิง และ ผู้ชาย เมื่อผู้สมัครงานมีคุณสมบัติที่เท่ากัน ควรให้สิทธิพิเศษกับสมาชิกในชุมชนท้องถิ่นก่อน เสมอ การเลือกปฏิบัติเชิงบวกถือว่าไม่ขัดแย้งต่อเกณฑ์ข้อ 6.8
การตีความของประเทศควรพิจารณาถึงปัจจัยเฉพาะ(parameters) หรือระดับวิกฤติต่างๆที่ ต้องเข้าดำเนินการ เช่นการเลือกใช้สินค้าและบริการของท้องถิ่น และของประเทศ เท่าที่ เป็นไปได้ ควรมีการกำหนดสัดส่วนร้อยละที่แน่นอนของกำไร/ขอดรายได้ เพื่อนำไปใช้ใน โครงการพัฒนาสังคม และ โควต้าขั้นต่ำการจ้างงานสำหรับคนท้องถิ่น

หลักการข้อที่ 7 การพัฒนาการปลูกปาล่มน้ำมันในพื้นที่ใหม่อย่างมีความรับผิดชอบ

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ
	ตัวชี้วัด
	การประเมินผลกระทบอย่างเป็นอิสระ โดยวิธีการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
เกณฑ์กำหนด 7.1 มีการประเมินผลกระทบด้านสังคม และสิ่งแวคล้อมอย่างเป็นอิสระมี ลักษณะครอบคลุม และมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะเริ่มทำการปลูกปาล์ม	รวมถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก
	• แผนการบริหารจัดการและขั้นตอนปฏิบัติงานที่เหมาะสม
	 ในกรณีที่การพัฒนา ได้รวมไปถึงผู้ปลูกนอกโครงการ (outgrower scheme) ควรให้ความ
	สนใจเป็นพิเศษต่อผลกระทบของโครงการ และนัยของการบริหารโครงการ

น้ำมันในพื้นที่ใหม่ หรือการขยายพื้นที่ที่มีอยู่เคิม และนำผลประเมินมาวางแผน การบริหาร จัดการ และการนำไปปฏิบัติ

แนวปฏิบัติ

ดูเกณฑ์กำหนดข้อ 5.1 และ 6.1 ประกอบ
กวรมีการกำหนดขอบเขตเงื่อนไขสัญญา (Terms of reference) ไว้ให้ชัดเจน และการ
ประเมินผลกระทบ ควรคำเนินการ โดยผู้เพี่ยวชาญอิสระที่ได้รับการรับรอง เพื่อให้เกิด
กวามมั่นใจในกระบวนการคำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยเรื่องดังกล่าวข้างค้นไม่
กวรคำเนินการ โดยกลุ่มบุคคลเดียวกัน วิธีการการมีส่วนร่วมรวมถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วน
เสียภายนอกเป็นสิ่งจำเป็นในการระบุถึงผลกระทบโดยเฉพาะผลกระทบทางสังคม ผู้มี
ส่วนได้ส่วนเสีย เช่นชุมชนท้องถิ่น หน่วยราชการ และองค์กรพัฒนาเอกชนควรเข้ามา
มีส่วนร่วม โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ การประชุม และการทบทวนผลการศึกษาและการ
วางแผนเพื่อลดผลกระทบ

ผลกระทบที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมหลักที่วางไว้ ควรได้รับการประเมินผลก่อน การพัฒนา การประเมินผลควรรวมถึงประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างน้อย โดยไม่มีการลำดับความชอบ:

- การประเมินผลกระทบของกิจกรรมหลักทั้งหมดที่ได้วางไว้ รวมถึงการปลูก
 การดำเนินการโรงงานสกัด ถนน และ โครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ
- •
- การประเมินรวมถึงการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเรื่องพื้นที่ป่าที่มีคุณค่าสูง ต่อการอนุรักษ์ (High Conservation Values - HCV) (ดูเกณฑ์กำหนดข้อ 7.3) ซึ่งอาจได้รับผลกระทบในแง่ลบ
- การประเมินผลกระทบที่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นกับระบบนิเวศทางธรรมชาติ

ซึ่งติดกับพื้นที่ที่มีแผนพัฒนา รวมถึงการพัฒนาหรือการขยายพื้นที่ปลูก ซึ่งจะ ไปกระทบกับระบบนิเวศทางธรรมชาติใกล้เคียง

- การระบุเส้นทางน้ำ และการประเมินผลกระทบที่ส่งผลต่อระบบอุทกวิทยา จากแผนการพัฒนาที่วางไว้ ควรมีการวางมาตรการและคำเนินการเพื่อรักษาซึ่ง ปริมาณ และคุณภาพของทรัพยากรน้ำ
- การสำรวจข้อมูลพื้นฐานของดิน และข้อมูลภูมิประเทศ รวมถึงการระบุดินที่ ด้อยคุณภาพ (marginal) และดินที่มีความเปราะบาง (fragile) พื้นที่ที่มีแนวโน้ม ต่อการถูกชะล้างพังทลายของดิน และพื้นที่ลาดชันที่ไม่เหมาะกับการ เพาะปลูก
- วิเคราะห์ประเภทที่ดินที่นำมาใช้ (ป่า ป่าเสื่อมโทรม พื้นที่ที่มีการแผ้วถางแล้ว)
- 🕨 วิเคราะห์เกี่ยวกับสิทธิความเป็นเจ้าของที่ดิน และสิทธิในการใช้ที่ดิน
- วิเคราะห์รูปแบบการใช้ที่ดินในปัจจุบัน
- ประเมินแนวโน้มผลกระทบด้านสังคมที่มีต่อชุมชนแวคล้อม รวมถึงการ
 วิเคราะห์ผลกระทบที่แตกต่างกันที่มีต่อหญิงและชาย ชุมชนกลุ่มน้อย/ชนเผ่า กลุ่มผู้อพยพกับผู้ที่อยู่อาสัยดั้งเดิม

การประเมินผลการเก็บสะสมปริมาณการ์บอนที่อยู่เหนือหรือใต้ดินเป็นสิ่งสำคัญแต่อยู่ นอกเหนือขอบเขตการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) ประเด็นนี้จะได้รับการ พิจารณาโดยคณะทำงานด้านก๊าซเรือนกระจก ของRSPO (ดูบทนำ)

แผนงานและการปฏิบัติในภาคสนามควรพัฒนาและดำเนินการโดยรวมเข้ากับผลการ

	ประเมิน หากผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการประเมินมีผลกระทบเป็นอย่างมาก การพัฒนาดังกล่าวไม่ ควรคำเนินการต่อไป
	สำหรับเกษตรกรรายย่อยในโครงการ ฝ่ายบริหารโครงการควรคำเนินการตามแนว ปฏิบัติข้างต้น สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ ไม่ด้องปฏิบัติตามเกณฑ์ข้อนี้
	การตีความของประเทศการรับรองควรระบุในส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญอิสระ
	ส่วนการพิจารณาการกำหนดขนาดขั้นต่ำของพื้นที่ปลูกใหม่ เช่น ถ้ามากกว่า 50 เฮกตาร์ จะต้องมีการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (SEIA) รวมทั้งพิจารณาถึง ผลกระทบทางสังคมในแง่ลบต่างๆซึ่งไม่สามารถยอมรับได้ในบริบทของประเทศ (เช่น การบังคับให้ย้ายออกจากพื้นที่ การสูญเสียความมั่นคงด้านอาหารของชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น)
เกณฑ์กำหนด 7.2 มีการนำข้อมูลสำรวจเกี่ยวกับดิน และภูมิประเทศ มาใช้ในการวาง	์ ตัวชี้วัด
แผนการปลูกปาล์มน้ำมันใหม่ และนำผลลัพธ์มาประกอบการวางแผนและการดำเนินการ	 แผนที่แสดงความเหมาะสมของดิน หรือการสำรวจดิน ควรจัดให้มีขึ้นอย่าง เพียงพอ เพื่อวางแผนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมในการปลูกปาล์มในระยะยาว ข้อมูลภูมิประเทศควรจัดให้มีขึ้นอย่างเพียงพอ เพื่อประกอบในการวางแผน ระบบการระบายน้ำและการชลประทาน, ถนน และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ แนวปฏิบัติ กิจกรรมเหล่านี้อาจจะเชื่อมโยงกับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

(7.1) แต่ไม่จำเป็นต้องประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญอิสระ แผนที่แสดงความเหมาะสมของ
ดิน หรือข้อมูลการสำรวจดิน ควรจะเหมาะตามขนาดของการคำเนินการ และควร
รวมถึงข้อมูลประเภทของดิน สภาพภูมิประเทศ ระยะความลึกที่รากดูดซับอาหาร สภาพ
ดินปนหิน (Stoniness) ความอุดมสมบูรณ์และความยั่งยืนของดิน ควรระบุดินที่ไม่เหมาะ
กับการปลูกหรือต้องการการปรับปรุงเป็นพิเศษ ข้อมูลเหล่านี้ควรนำไปใช้ประกอบใน
การวางแผนการปลูกฯลฯ มาตรการต่างๆควรมีการวางแผนเพื่อลดการชะล้างพังทลาย
ของดินให้น้อยที่สุดโดยการเลือกใช้เครื่องจักรกลหนักที่เหมาะสม การทำแนวระดับ
ขั้นบันไดบนพื้นที่ลาดเอียง การสร้างถนนที่เหมาะสม การคลุมหน้าดินและการป้องกัน
แนวสันดินฝั่งน้ำ (river banks) ฯลฯ

การประเมินความเหมาะสมของคินเป็นสิ่งสำคัญเช่นกันสำหรับผู้ผลิตขนาดเล็ก (small scale producers) โดยเฉพาะเมื่อมีจำนวนผู้ผลิตมากรายอย่างมีนัยสำคัญที่คำเนินการอยู่ ในบริเวณเดียวกัน องค์กรของเกษตรกรรายย่อยหรือโรงงานสกัดที่รับซื้อทะลายปาล์มสด จากเกษตรกรรายย่อย<u>อิสระ</u> (individual smallholders) อางเป็นผู้รวบรวมและให้ข้อมูลก็ได้

การตีความของประเทศ ควรกำหนดแนวทางการปฏิบัติของท้องถิ่นและประเทศ หรือ แนวทางอื่นที่ควรนำไปปฏิบัติใช้ หรือกำหนดสิ่งที่เป็น "การปฏิบัติที่ดี" ในบริบทของ ท้องถิ่นและประเทศ

เกณฑ์กำหนด 7.3 พื้นที่ปลูกใหม่ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป ห้ามมิให้ มีการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันใหม่ในป่าปฐมภูมิ(Primary Forest) หรือในเขตพื้นที่ใดๆ ที่ต้องคงอยู่ หรือเอื้อประโยชน์ตามลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (High Conservation Values - HCV)

ตัวชี้วัด

• การประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCV) จะต้องมีการดำเนินการ ก่อนการเปลี่ยนสภาพใดๆ โดยมีการหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ถกใน NI)

KS	PU
Roundtable on	Sustainable Palm Oi

ลักษณะหนึ่งหรือมากกว่า

• บับทึกวันที่ที่เตรียมพื้บที่ และวับเริ่มดำเนินการ

แนวปฏิบัติ

กิจกรรมข้อนี้ ควรรวมเข้าไปกับการประเมินผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวคล้อม (SEIA) ตามที่ กำหนดไว้ในเกณฑ์ข้อ 7.1 เกณฑ์นี้ใช้กับป่าและพื้นที่ป่าอื่นๆ เกณฑ์นี้บังคับใช้ไม่ว่าจะมี การเปลี่ยนสิทธิการเป็นเจ้าของที่คิน หรือการบริหารจัดการฟาร์มหลังจากวันที่กำหนด ไว้ อาจมีการระบุขอบเขตพื้นที่ที่มีลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCVs)ในพื้นที่ถือครอง และในกรณีดังกล่าวสามารถวางแผนการปลูกใหม่ได้ โดยมีการคงอยู่หรือเอื้อประโยชน์ ตามลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์

กระบวนการประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCV) จะต้องมีการฝึกอบรมอย่าง เหมาะสม รวมทั้งมีความชำนาญ และต้องจัดให้มีการปรึกษาหารือกับชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการระบุลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCVs)ทางสังคม การประเมินลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCV) ควรคำเนินการตามเงื่อนไขการ ตีความของประเทศ หรือเป็นไปตาม Global HCV Toolkit หากยังไม่มีการตีความของ ประเทศ (ดูคำนิยาม)

การพัฒนาควรพยายามหาทางใช้ประโยชน์พื้นที่ที่มีการแผ้วถางแล้ว และ/หรือพื้นที่เสื่อม โทรม การพัฒนาสวนไม่ควรส่งผลทางอ้อมต่อพื้นที่ป่า โดยการใช้พื้นที่ทางการเกษตรที่ มือยู่ทั้งหมดในบริเวณดังกล่าว

ในกรณีที่มีการพัฒนาแผนที่ภูมิทัศน์ตามระดับลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCV) ควรนำไปพิจารณาวางแผนโครงการ ไม่ว่าแผนที่เหล่านั้นจะเป็นส่วนหนึ่งของแผนการ

	ใช้ที่ดินของรัฐหรือไม่ก็ตาม
	การตีความของประเทศ ควรอ้างอิงถึง คำนิยามของคำว่า ลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการ อนุรักษ์ (HCV)ของประเทศที่มีอยู่ (หรือหากไม่มี ให้อ้างถึงคำนิยามในภาคผนวก) หรือ ใช้แผนการใช้ที่ดิน /แผนอนุรักษ์ที่ดินที่เทียบเท่า หรือพิจารณาว่าผู้ปลูก และ ทีมผู้ตรวจ สอบสามารถระบุถึงลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCVs)ต่างได้อย่างไร ซึ่งทั้งนี้อาจ ด้องมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น สำหรับคำนิยาม ลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (HCVs)โปรดดูที่คำนิยาม
เกณฑ์กำหนด 7.4 หลีกเลี่ยงการปลูกปาล์มน้ำมันเป็นบริเวณกว้างในพื้นที่สูงชัน และ/ หรือ ในดินที่ด้อยกุณภาพ (marginal)และพื้นที่ที่ดินมีความเปราะบาง (fragile)	 ตัวชี้วัด แผนที่ที่ระบุเขตที่ดินไม่เหมาะสม ดินที่มีความเปราะบาง รวมถึงที่ๆมีความลาด ชั้นที่มากเกินไป และดินพรุควรจัดให้มีขึ้น เมื่อมีการจำกัดขอบเขตพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในดินที่ด้อยคุณภาพ (marginal) และ มีความเปราะบาง(fragile)ควรมีการวางแผนและการดำเนินงานเพื่อป้องกันสภาพ ดินเหล่านั้นเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบด้านลบ แนวปฏิบัติ กิจกรรมนี้ อาจรวมเข้าไว้กับ SEIA ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์กำหนดข้อ 7.1 ควร
	หลีกเลี่ยงการขยายพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันในคินพรุ และ คินที่มีความเปราะบางอื่นๆ (ดูเกณฑ์กำหนด 4.3)

ผลกระทบค้านลบ อาจรวมถึง ความเสี่ยงต่ออุทกภัย หรือความเสี่ยงต่างๆที่เพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ (ตัวอย่างเช่น ความเสี่ยงจากไฟไหม้) ในบริเวณนอกสวนปาล์ม (ดู เกณฑ์กำหนดข้อ 5.5)

การตีความของประเทศ การพิจารณาควรรวมไปถึงการควบคุมเป็นการเฉพาะ และระคับ
วิกฤติต่างๆที่ต้องเข้าคำเนินการ (threshold) เช่น การจำกัดระดับความลาดชั้น การจัดทำ
รายการประเภทของดินที่ควรหลีกเลี่ยงในการนำไปใช้เพาะปลูก (โดยเฉพาะดินพรุ)
สัดส่วนของพื้นที่สวนปาล์มสามารถรวมพื้นที่ดินที่ค้อยคุณภาพ /ดินที่มีความเปราะบาง และ/
หรือคำนิยามของ "บริเวณกว้าง" "ค้อยคุณภาพ" และ "เปราะบาง"

เกณฑ์กำหนด 7.5 ไม่ให้มีการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันใหม่บนที่ดินของชาวบ้าน โดย ปราสจากการยินยอมอย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้าก่อนการยินยอมจากเจ้าของที่ดิน เดิม และต้องคำเนินการผ่านระบบเอกสารที่เปิดโอกาสให้ชนพื้นเมือง, ชุมชนท้องถิ่นและผู้ที่ มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสถาบัน/องค์กรตัวแทนของตนเอง

ตัวชี้วัด

อ้างถึงเกณฑ์กำหนดข้อ 2.2 2.3 6.2 6.4 และ 7.6 ให้เป็นไปตามตัวชี้วัดและแนว ปฏิบัติ

แนวปฏิบัติ

กิจกรรมนี้ ควรรวมเข้าไว้กับ SEIA ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์กำหนดข้อ 7.1

เมื่อการปลูกใหม่ได้รับการขอมรับ แผนการบริหารจัดการ และการดำเนินการควรคงไว้ ซึ่งสถานที่เคารพสักการะบูชาของท้องถิ่น ควรทำข้อตกลงกับชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นโดยปราสจากการบีบบังคับ หรือการใช้อิทธิพลอื่นๆ (undue influence) (ดูแนวปฏิบัติข้อ 2.3)

	กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หมายรวมถึงกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ หรือกลุ่มที่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับการปลูกใหม่
เกณฑ์กำหนด 7.6 ชาวบ้านได้รับค่าตอบแทนสำหรับการได้มาซึ่งที่ดินและการถ่ายโอน	ตัวชี้วัด
สิทธิ์ในที่ทำกิน โดยที่ชาวบ้านยินยอมอย่างอิสระและได้รับข้อมูลล่วงหน้า ก่อนการยินยอม และเป็นไปตามข้อตกลงในการเจรจา	 เอกสารที่มีการระบุชี้และการประเมินสิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีต ประเพณี การจัดทำระบบเพื่อระบุชี้บุคคลที่มีสิทธิ์ในการรับค่าตอบแทน การจัดทำระบบการคำนวณ และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนอย่างยุติธรรม (ในรูปตัว เงินหรืออื่นๆ) ชุมชนที่สูญเสียสิทธิการเข้าถึงที่ดินและการใช้ที่ดินจากการขยายพื้นที่สวน ปาล์ม มีโอกาสได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาสวนปาล์ม กระบวนการและผลลัพธ์ของการเรียกร้องค่าตอบแทนใดๆควรบันทึกเป็น เอกสาร และเปิดเผยต่อสาธารณะ กิจกรรมนี้ ควรรวมเข้าไว้กับ SEIA ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ข้อ 7.1
	แนวปฏิบัติ อ้างถึงเกณฑ์ข้อ 2.2, 2.3 และ 6.4 และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกัน ข้อกำหนดนี้หมายรวมถึงชนพื้นเมืองด้วย (ดูภาคผนวก 1)
เกณฑ์กำหนด 7.7 หลีกเลี่ยงการใช้ไฟเผาในการเตรียมพื้นที่เพาะปลูกใหม่ นอกเหนือจาก	ตัวชี้วัด

กรณีเฉพาะที่ระบุไว้ในแนวทางการปฏิบัติของอาเซียน หรือแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดของภูมิภาค อื่นๆ

- ไม่มีหลักฐานที่แสดงว่า มีการเตรียมพื้นที่ปลูกโดยการเผา
- เอกสารการประเมิน หากมีการเตรียมพื้นที่ปลูกโดยการใช้ไฟเผา
- หลักฐานการอนุมัติการเผาที่ควบคุมตามที่ระบุไว้ใน แนวทางการปฏิบัติ ASEAN
 หรือแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในภูมิภาคอื่นๆ
- กิจกรรมนี้ ควรรวมเข้าไว้กับ SEIA ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์ข้อ 7.1

แนวปฏิบัติ

การใช้ไฟแผาควรใช้เฉพาะในกรณีที่การประเมินแสดงให้เห็นว่า มีประสิทธิภาพที่สุด และเป็น ทางเลือกที่มีผลเสียหายต่อสิ่งแวคล้อมน้อยที่สุดในการลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด จากการแพร่ ระบาคอย่างรุนแรงของศัตรูพืชและโรคพืช และมีหลักฐานแสดงว่าได้ควบคุมการใช้ไฟเผาอย่าง ระมัดระวัง

แผนงานส่งเสริม/แผนฝึกอบรมสำหรับผู้ปลูกรายย่อยอาจมีความจำเป็น

การตีความของประเทศ ควรมีการระบุถึงสถานการณ์ใดๆเป็นการเฉพาะ เมื่อการใช้ไฟเผานั้นอาจเป็น ที่ยอมรับ ตัวอย่างเช่น การอ้างอิงตาม "แนวทางปฏิบัติตามนโยบาย ASEAN ว่าด้วยการไม่ใช้ไฟเผา" (Guidelines for the implementation of the ASEAN policy on zero burining) หรือแนวทางอื่นที่ เทียบเกียงกันได้ของภูมิภาคอื่น

หลักการที่ 8: ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงกิจกรรมหลักอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์กำหนด	ตัวชี้วัดและแนวปฏิบัติ
เกณฑ์กำหนด 8.1 ผู้ปลูก และผู้ประกอบการ โรงงานสกัดมีการตรวจติดตามและทบทวน กิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งจัดทำและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานที่แสดงการ ปรับปรุงการตำเนินงานหลักอย่างต่อเนื่อง	 ตัวชี้วัด แผนปฏิบัติการเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องควรอยู่บนพื้นฐานการพิจารณาผลกระทบ หลักต่างๆต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม และโอกาสของผู้ปลูก /โรงงานสกัด และ แผนปฏิบัติการดังกล่าวควรรวมถึงตัวชี้วัดต่างๆที่ครอบคลุมตามหลักการและเกณฑ์ กำหนดเหล่านี้ โดยต้องรวมถึงข้อกำหนดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย การลดการใช้สารเคมีบางประเภท (เกณฑ์ข้อ 4.6) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (เกณฑ์ข้อ 5.1) การลดปริมาณของเสีย (เกณฑ์ข้อ 5.3) มลกาวะและการปล่อยมลพิษ (เกณฑ์ข้อ 5.6) ผลกระทบด้านสังคม (เกณฑ์ข้อ 6.1) แนวปฏิบัติ การตีความของประเทส ควรรวมถึงการกำหนดระดับวิกฤติต่างๆที่ต้องเข้าดำเนินการ (thresholds) ขั้นต่ำสุดสำหรับตัวชี้วัดหลักๆ (ดูเกณฑ์ข้อ 4.2, 4.3, 4.4, และ 4.5 ประกอบ). ผู้ปลูกควรมีระบบการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับข้อมูลและ เทคนิดใหม่ๆ รวมทั้งมีกลไกในการในการแผยแพร่ข้อมูลนี้ให้กับแรงงานทั้งหมด สำหรับ เกษตรกรรายย่อย ควรมีแนวปฏิบัติและการฝึกอบรมที่เป็นระบบ สำหรับการปรับปรุง อย่างต่อเนื่อง

คำนิยาม

สิทธิตามจารีตประเพณี (Customary rights)หมายถึง รูปแบบที่ดินชุมชนและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมาเป็นระยะเวลายาวนานตาม กฎหมายว่าด้วยจารีตประเพณีของชนพื้นเมือง คุณค่า ขนบธรรมเนียม และประเพณีของชนพื้นเมืองรวมถึงช่วงเวลาที่ใช้ตามฤดูกาลและวัฎ จักร แทนที่จะเป็นสิทธิอย่างเป็นทางการในที่ดินและทรัพยากรที่ออกโดยรัฐ (จากนโยบายการปฎิบัติงานของธนาคารโลก 4.10 (World Bank Operational Poilcy))

การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment) หมายถึง กระบวนการคาดการณ์และประเมินผลของการ ดำเนินการใดๆที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม หลังจากนั้นได้ใช้ผลสรุปเป็นเครื่องมือในการวางแผน และการตัดสินใจ

พื้นที่ป่าที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ (High Conservation Value Forest - HCVF) หมายถึง ป่าไม้ที่มีความจำเป็นต่อการคงอยู่หรือเอื้อ ประโยชน์ตามลักษณะที่มีคุณค่าสูงในการอนุรักษ์ ลักษณะหนึ่งหรือมากกว่า

- HCV1 พื้นที่ป่าซึ่งมีความหนาแน่นอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณค่าในเชิงความหลากหลายทางชีวภาพในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือ
 ระดับประเทส (เช่น พันธุ์เฉพาะถิ่น พันธุ์ที่เสี่ยงต่อการใกล้สูญพันธุ์)
- HCV2 พื้นที่ป่าซึ่งมีลักษณะของภูมิทัศน์ขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญในระดับโลก ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ ซึ่งมีหน่วย บริหารจัดการโดยประชากรพืชพรรณและพันธุ์สัตว์ต่างๆส่วนมากมีชีวิตและเจริญเติบโตได้ในรูปแบบของการกระจายตัวและอุดม สมบูรณ์ตามธรรมชาติ
- HCV3 พื้นที่ป่าซึ่งมีระบบนิเวศน์ที่หายาก ถูกคุกคามหรือใกล้จะสูญหาย
- HCV4 พื้นที่ป่าซึ่งอำนวยประโยชน์ต่อธรรมชาติในภาวะวิกฤต (เช่น การรักษาลุ่มน้ำ การควบคุมการกัดเซาะพังทลายของดิน)
- HCV5 พื้นที่ป่าซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานต่อชุมชนท้องถิ่น (เช่นการคำรงชีวิต สุขภาพ)
- HCV6 พื้นที่ป่าซึ่งมีความสำคัญต่ออัตลักษณ์(identity) ทางขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น (ซึ่งแสดงถึง ความสำคัญทางวัฒนธรรม ทางระบบนิเวศน์ ทางเศรษฐกิจ หรือทางศาสนาโดยการระบุร่วมกับชุมชนท้องถิ่นนั้น)

(คู: 'The HCVF Toolkit' – หาใต้จาก www.hcvnetwork.org)

มาตรฐาน ISO (ISO standards) หมายถึง มาตรฐานซึ่งพัฒนาขึ้นโดยองค์การมาตรฐานสากล (ISO: คู http://www.iso.ch/iso)

พื้นที่ป่าธรรมชาติ (Natural vegetation) หมายถึง พื้นที่ป่าซึ่งมีลักษณะหลักหลายลักษณะ และ องค์ประกอบหลักของระบบนิเวศคั้งเดิม เช่น ความสลับซับซ้อน โครงสร้าง และ ความหลากหลายปรากฏอยู่

สวน (Plantation) หมายถึง ที่ดินที่มีการปลูกปาล์มน้ำมัน และรวมถึงการใช้ที่ดินที่เกี่ยวข้อง เช่น โครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ถนน) แนวตลิ่ง ฝั่งแม่น้ำ และพื้นที่สงวนเพื่อการอนุรักษ์

ป่าปฐมภูมิ (Primary Forest) หมายถึง ป่าที่ไม่เคยมีการตัดไม้ และมีการพัฒนาเจริญเติบโตตามสิ่งรบกวนและกระบวนการทางธรรมชาติโดยไม่ คำนึงถึงอายุ รวมหมายถึงป่าที่ถูกใช้โดยชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นอย่างไม่มีนัยต่อวิถีการคำเนินชีวิตแบบคั้งเดิมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ธรรมชาติและ การใช้ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เนื้อหาที่กล่าวถึงใกล้เคียงกับองค์ประกอบทางธรรมชาติ และเกิดขึ้นตาม ธรรมชาติ อย่างเด่นชัด การตีความของประเทศกวรพิจารณาว่าจะเพิ่มคำจำกัดความที่เป็นการเฉพาะอีกหรือไม่ (From FAO Second Expert Meeting On Harmonizing Forest-Related Definitions For Use By Various Stakeholders, 2001, http://www.fao.org/documents/show_cdr.asp?url_file=/DOCREP/005/Y4171E/Y4171

ีวิธีการเชิงป้องกัน หมายถึง วิธีการหรือแนวทางการปฏิบัติที่นำมาใช้เป็นมาตราการป้องกัน

การฟื้นฟู หมายถึง การปรับพื้นที่เสื่อมโทรมหรือการปรับเปลี่ยนพื้นที่ภายในสวนให้เป็นลักษณะกึ่งธรรมชาติ

เกษตรกรรายย่อย หมายถึง เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน บางครั้งมีการเพาะปลูกพืชอื่นๆเพื่อการดำรงชีพ ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่มาจาก แรงงานครัวเรือนและมีแหล่งรายได้หลักจากการเกษตร (Farm) และมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันโดยปกติต่ำกว่า 50 เฮกแตร์ (312.50 ไร่)

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีสิทธิตามกฎหมาย และ/หรือแสดงความสนใจในกิจกรรมขององค์กรและผลที่เกิดขึ้น จากกิจกรรมเหล่านั้น หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกิจกรรมขององค์กรและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมเหล่านั้น

ผู้ปลูกนอกโครงการ หมายถึง เกษตรกรผู้ซึ่งทำสัญญาซื้อขายทะลายปาล์มสดให้กับผู้ปลูก /โรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม แต่เพียงรายเคียว ผู้ปลูก นอกโครงการอาจเป็นเกษตรกรรายย่อยได้

การใช้อิทธิพล หมายถึง ความพยายามโดยบุคคลที่สามที่ใช้วิธีการควบคุมใดๆ เพื่อให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งลงนามในสัญญาหรือข้อตกลง

้อื่นๆหากปราสจากการใช้อิทธิพลดังกล่าวแล้ว บุคคลนั้นก็จะไม่ลงนามในสัญญา

การใช้สิทธิ หมายถึง สิทธิในการใช้ทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งสามารถระบุโดยประเพณีท้องถิ่น ข้อตกลงร่วมหรือการกำหนดโดยบุคคลอื่นที่มีสิทธิ การเข้าถึง สิทธิเหล่านี้อาจจำกัดการใช้ทรัพยากรเฉพาะอย่างเพื่อระดับการอุปโภคและบริโภคที่เฉพาะเจาะจงหรือเทคนิคการเก็บเกี่ยวเฉพาะ อย่าง

ภาคผนวก 1

หลักการ	มาตรฐานสากล	เงื่อนใขหลัก	สรุปการป้องกัน
การครอบครอง ที่ดิน	อนุสัญญา ILO 169 (1989) ว่าด้วยชนพื้นเมือง และชนเผ่า	มาตรา 13-19	เการพและการกุ้มกรองสิทธิในที่ดินและแหล่งทรัพยากร ธรรมชาติดั้งเดิมที่มีการกรอบกรองและใช้อยู่ก่อน เการพ ประเพณีการสืบทอด จะไม่มีการผลักดันให้ย้ายออก การ ชดเชยกวามเสียหาย และ บาดเจ็บ
	ปฏิญญาสหประชาชาติว่า ด้วยสิทธิของกลุ่มชน พื้นเมือง(2007)	มาตรา 25, 26	สิทธิในลักษณะเฉพาะที่มีความเกี่ยวพันธ์กับที่ดิน สิทธิการ ครอบครอง การใช้ การพัฒนาและการดูแล อาณาเขต และ ทรัพยากรอื่น ๆ
	อนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยความหลากหลาย ทางชีวภาพ (1992)	มาตรา 10(c)	การป้องกันและสนับสนุนการใช้แหล่งทรัพยากรชีวภาพ ให้ สอคคล้องกับแนวทางปฏิบัติตามวัฒนธรรมคั้งเดิม
การเป็นตัวแทนที่ เป็นธรรม และการ มีส่วนร่วมของชน พื้นเมืองและชนเผ่า	อนุสัญญา ILO 169 (1989) ว่าค้วยชนพื้นเมือง และชนเผ่า	มาตรา 6-9	ทำหน้าที่ตัวแทน โดยผ่านสถาบันตัวแทนของตน การ ปรึกษาหารือด้วยวัตถุประสงค์ที่จะบรรลุข้อตกลง หรือ ยินยอม สิทธิในการดัดสินใจตามลำดับความสำคัญของตน รักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม และแก้ปัญหาการละเมิดตามกฎ ธรรมเนียม (สอดคล้องกับ สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ)
	ปฏิญญาสหประชาชาติว่า ด้วยสิทธิของกลุ่มชน	มาตรา 10, 11(2), 19, 28(1), 29(2) และ	สิทธิเสรีภาพและแจ้งการยินยอมในทุกๆ โครงการที่มี ผลกระทบต่อที่คิน ซึ่งแสดงผ่านโดยผู้แทนจากสถาบัน

RSPO Roundtable on Sustainable Palm Oil

	พื้นเมือง (2007)	32(2).	
	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัด รูปแบบของการแบ่งแยก เชื้อชาติ ข้อตกลงร่วม ระหว่างประเทศ เรื่อง สิทธิด้านเสรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ระบบ สิทธิมนุษยชนแบบ อินเตอร์อเมริกัน	กณะกรรมการ สหประชาชาติ CERD กณะกรรมการ สหประชาชาติว่าด้วย สิทธิทางสังคม วัฒ ธรรมและเศรษฐกิจ และระบบสิทธิ มนุษยชนแบบ อินเตอร์อเมริกัน	ความเห็นชอบในการตัดสินใจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกลุ่ม ชนพื้นเมืองที่มีสิทธิอยู่ก่อน (มาตรฐานนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ว่าเป็น มาตรฐานการปฏิบัติที่ดีที่สุด จากหลายองค์กร เช่น World Commission on Dams, Extractive Industries Review, Forest Stewardship Council, UNDP, CBD, IUCN และ WWF).
ไม่มีการบังคับใช้ อนุสัญญา ILO 29 (1930) มาตรา 5 แรงงาน ว่าด้วยการบังคับใช้ แรงงาน	มาตรา 5	ไม่อนุญาตให้ผู้ปลูกปาล์มหรือโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มมี ส่วนเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้แรงงานที่ผิคกฎหมายใน รูปแบบต่างๆ	
	อนุสัญญา ILO 105 (1957) ว่าด้วยการยกเลิก การบังคับใช้แรงงาน	มาตรา 1	ไม่ให้ใช้ประโยชน์จากการบังคับใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายใน รูปแบบต่างๆ
การคุ้มครองเด็ก	อนุสัญญา ILO 138 (1973) ว่าด้วย อายุขั้นต่ำ	มาตรา 1-3	ยกเลิกการใช้แรงงานเด็ก และกำหนดอายุแรงงานขั้นต่ำไม่ น้อยกว่า 15 – 18 ปี (ขึ้นอยู่กับลักษณะอาชีพ)
	อนุสัญญา ILO 182 (1999) ว่าด้วย แรงงาน เด็กที่เลวร้ายที่สุด	มาตรา 1-7	ยกเลิกการนำแรงงานเด็กมารับใช้ ทาสเพื่อปลดหนี้ การค้า ประเวณี ควรมีวิธีการตรวจสอบและบังคับให้ปฏิบัติตามที่ เหมาะสม
	ปฏิญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยสิทธิกลุ่มชน	มาตรา 17 (2), 21, 22(2)	มิให้มีการหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือการทำให้เกิด อันตราย หรือ การทำให้เกิดความแตกต่าง ที่ผิดกฎหมายต่อ

	พื้นเมือง (2007)		สตรี และ เด็กพื้นเมือง
เสรีภาพของสมาคม และกลุ่มการต่อรอง ร่วมกัน	อนุสัญญา ILO 87 (1948) ว่าค้วยเสรีภาพของ สมาคม และองค์กรสิทธิ เพื่อการปกป้อง	มาตรา 2-11	มือิสระที่จะเข้าร่วมสมาคม สหภาพ สมาพันธ์ ตามที่ ด้องการ อย่างอิสระและเป็นไปตามกฎระเบียบ และมาตการ ป้องกันสิทธิเพื่อการปกป้อง
	อนุสัญญา ILO 98 (1949) ว่าด้วยสิทธิในการจัดตั้ง และกลุ่มการต่อรอง รวมกัน	มาตรา 1 – 4	ป้องกันการต่อต้านกฎของสหภาพ และมาตรการที่จะ กรอบงำสหภาพ จัดตั้งวิธีการต่อรองข้อสัญญาแบบสมัครใจ ในเรื่องเงื่อนไขในการทำงาน ผ่านพิธีการลงนามสัญญาร่วม
	อนุสัญญา ILO 141 (1975) ว่าค้วยองค์กรผู้ ทำงานในชนบท	มาตรา 2 - 3	สิทธิของผู้อยู่อาศัย ผู้ร่วมปลูก และผู้ปลูกรายย่อย ในการ จัดตั้งสมาคมอย่างอิสระ ปราศจากการแทรกแซง และการ บังคับ
	ปฏิญญาสหประชาชาติ ว่าด้วย สิทธิกลุ่มชน พื้นเมือง (2007)	มาตรา 3	กลุ่มชนพื้นเมือง มีสิทธิในการตัดสินใจอย่างอิสระที่จะมุ่งไป ยังการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
ปราศจาการ แบ่งแยกและได้รับ รายได้เท่าเทียมกัน	อนุสัญญา ILO 100 (1951) ว่าด้วยรายใต้เท่า เทียมกัน	มาตรา 1 – 3	การมีรายได้เท่าเทียมกัน ระหว่างหญิงและชาย สำหรับงานที่ มีมูลค่าเท่ากัน
	อนุสัญญา ILO 111 (1958) ว่าค้วย การแบ่งแยก (การว่าจ้าง และ อาชีพ)	มาตรา 1 – 2	มีโอกาสและการดูแลอย่างเท่าเทียมกัน เกี่ยวกับการจ้างงาน และอาชีพ ไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา ความเห็นเรื่องการเมือง ชาติกำเนิด และจุดเริ่มต้นของสังคม
	ปฏิญญาสหประชาชาติ	มาตรา 2, 8(2e), 9,	ไม่มีการแบ่งแยกพื้นฐานของต้นกำเนิด หรือรูปพรรณ และ

	ว่าด้วย สิทธิ กลุ่มชน พื้นเมือง 2007)	15(2), 16(1), 21(2), 22, 24(1), 29(1), 46(3)	สามารถเปิดเผยบุคลิกลักษณะ ได้อย่างอิสระตามวัฒนธรรม การตั้งใจปกป้องสิทธิสตรีพื้นเมืองโดยเฉพาะ
การจ้างงานผู้อพยพ	อนุสัญญา ILO 97 (1949) ว่าด้วย คนงานอพยพ	มาตรา 1-9	มีการจัดหาข้อมูลต่างๆ ปราสจากอุปสรรคในการเดินทาง การจัดสรรการดูแลสุขภาพ ปราสจากการแบ่งแยกการจ้าง งาน ที่พัก สวัสดิการสังคม และ รายได้ ไม่มีการบังคับการ ส่งกลับสู่ถิ่นเดิมสำหรับผู้อพยพที่ถูกกฎหมาย การส่งเงิน สะสมกลับสู่ถิ่นเดิม
	อนุสัญญา ILO 143 (1975) ว่าด้วย คนงาน อพยพ (บทบัญญัติ เพิ่มเติม)	มาตรา 1 – 12	เการพสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ปกป้องผู้อพยพที่ผิด กฎหมายจากการจ้างงานที่มีความรุนแรง ไม่มีการค้าขายผู้ อพยพเข้าเมือง ดูแลแรงงานผู้อพยพอย่างยุติธรรม
คุ้มครองคนงานใน สวนปาล์ม	อนุสัญญา ILO 110 (1958) ว่าด้วย การปลูก ปาล์ม	มาตรา 5 – 91	คุ้มครองสมาชิกในครอบครัวของคนงานที่จ้างงาน ปกป้อง สิทธิคนงานระหว่างการทำงานและการเดินทาง สัญญา ว่าจ้างที่ยุติธรรม ยกเลิการลงโทษ มีรายได้และสภาพการ ทำงานที่ยุติธรรม ไม่มีการบังคับให้ใช้บริการร้านค้าของ บริษัท ที่พักที่หมาะสมและพอเพียง การปกป้องแม่ลูกอ่อน ค่าชดเชยการบาดเจ็บและอุบัติเหตุ การเข้าร่วมสมาคมอย่าง อิสระ สิทธิที่จะรวมกลุ่ม และต่อรองร่วมกัน การตรวจสอบ แรงงานอย่างเหมาะสม บ้านพักที่เหมาะสม และยารักษาโรค ที่เพียงพอ
คุ้มครองผู้เช่าและ ชาวสวนที่เช่าที่และ จ่ายค่าเช่าเป็น ผลผลิตที่ปลูกได้	ILO แนวปฏิบัติ 132 (1968) ว่าด้วย ผู้เช่าและ ชาวสวนที่เช่าที่และจ่าย ค่าเช่าเป็นผลผลิตที่ปลูก ได้	มาตรา 4 – 8	ค่าเช่าที่ยุติธรรม การจ่ายค่าผลผลิตอย่างพอเพียง จัดสรรที่ อยู่อาศัยที่ดี การรวมกลุ่มอย่างสมัครใจ ข้อตกลงที่ยุติธรรม แนวทางในการยุติข้อโต้แย้ง
คุ้มครองผู้ปลูกราย	อนุสัญญา ILO 117	มาตรา 4	การโอนที่ดินต้องคำนึงถึงสิทธิโดยชอบธรรม ความ

RSPO Roundtable on Sustainable Palm Oil

ย่อย	(1962) ว่าด้วย นโยบาย สังคม (เป้าหมายพื้นฐาน และ มาตรฐาน)		ช่วยเหลือในการจัดตั้งสหกรณ์ การจัดการเรื่องที่อยู่อาศัย เพื่อให้ได้มาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดี
สุขภาพและความ ปลอดภัย	อนุสัญญา ILO 184 (2001) ว่าด้วย ความ ปลอดภัย และ สุขภาพใน การทำการเกษตร	มาตรา 7 – 21	ดำเนินการประเมินความเสี่ยงและปรับใช้มาตรการคุ้มครอง และป้องกันโรคเพื่อรับประกันสุขภาพและความปลอดภัยใน ด้านสถานที่ทำงาน ด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ ด้าน เคมีภัณฑ์ และด้านเครื่องมือ มีการเผยแพร่ข้อมูล การ ฝึกอบรมที่เหมาะสม และการควบคุมให้ปฏิบัติตาม มีการ คุ้มครองแรงงานเด็กและสตรีเป็นพิเสษ มีการคุ้มครองการ บาดเจ็บและโรคระบาดที่เกิดจากอาชีพการงาน
ควบคุมหรือยุติการ ใช้สารเคมีภัณฑ์ อันตรายและยาฆ่า แมลง	อนุสัญญาสต๊อกโฮล์ม ว่า ว่าด้วย สารมลพิษชีวภาพ ที่มีฤทธิ์ระยะยาว (POPs) (2001)	มาตรา 1 –5	ห้ามใช้และ/หรือกำจัดการผลิต หรือใช้เคมีภัณฑ์ ที่มีรายการ ปรากฎในภาคผนวก A (เช่น Aldrin, Chlordane, PCB); จำกัดการผลิต และการใช้เคมีภัณฑ์ ในภาคผนวก B (เช่น DDT); การลดหรือกำจัดการปล่อยของสารเคมีภัณฑ์ ที่ ปรากฎในรายการ ภาคผนวก C (เช่น Hexachlorobenzene).
	กฎข้อบังคับ FAO ระหว่างประเทศ ว่าด้วย การจำหน่ายและใช้ยาฆ่า แมลง (1985, แก้ใจ 2002)	มาตรา 5	จำกัดการใช้ยาฆ่าแมลงที่มีอันตรายในพื้นที่ควบคุมการใช้ได้ ยาก รับรองการใช้อุปกรณ์ป้องกันและเทคนิคการป้องกัน จัดเตรียมแนวปฏิบัติมาตราการความปลอดภัยให้คนงาน ขยายการบริการให้กับผู้ประกอบการรายย่อย และ เกษตรกร คุ้มครองคนงาน และ บุคคลใกล้เคียง จัดข้อมูลที่เกี่ยวกับ ความเสี่ยง และการป้องกันความหลากหลายทางชีวภาพและ ควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด ทำให้แน่ใจว่า กำจัดสิ่งปฏิกูล และอุปกรณ์อย่างปลอดภัย จัดเตรียมการ ปฐมพยาบาลจากสารพิษฉุกเฉิน
	อนุสัญญาร๊อตเตอร์คัม ว่า ด้วย ขั้นตอนการอนุญาต เคมีภัณฑ์ และสารกำจัด	มาตรา 1,5 และ 6	เครื่องควบคุมสัญลักษ์ทางการค้า และสารเคมีที่เป็นอันตราย และยาฆ่าแมลง ดำเนินการพัฒนาระดับประเทศควบการใช้ และการค้า จัดทำรายการสัญลักษณ์สารเคมีที่เป็นอันตราย

ศัตรูพืชอันตรายบางชนิด		และยาฆ่าแมลง
ในการค้าระหว่างประเทศ		
(1998)		
ปฏิญญาสหประชาติ ว่า	มาตรา 21(1), 23, 24,	พัฒนาความเป็นอยู่ของชนพื้นเมืองให้ถูกสุขอนามัย รวามถึง
ด้วย สิทธิกลุ่มชน	29(3)	สุขภาพและที่อยู่อาศัย มีส่วนร่วมการดูแลสุขภาพ รักษา
พื้นเมือง (2007)		ระบบการรักษาสุขภาพดั้งเดิม การติดตามผลสุขภาพ